

FEDERALE POLITIE
DIRECTIE VAN DE OPERATIONELE
POLITIONELE INFORMATIE
Dienst Politionele Beleidsondersteuning

VEILIGHEIDSMONITOR 2006

Analyse van de enquête voor de
provincie Antwerpen

Ellen VAN DEN BOGAERDE
Isabelle VAN DEN STEEN
Annelies DE BIE

o.l.v.
Patrizia KLINCKHAMERS
Marc VANDENDRIESSCHE

Verantw. uitgever :
Federale Politie - Directie van de operationele politionele informatie
Fritz Toussaintstraat 8, 1050 Brussel

Inhoudstafel

<i>Inhoudstafel</i>	3
<i>Inleiding</i>	5
<i>Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête</i>	6
1.1. De steekproef	6
1.2. Responsgraad in Antwerpen	6
1.3. Profiel van de respondenten van Antwerpen	7
<i>Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen</i>	9
2.1. De buurtproblemen in de provincie Antwerpen	9
2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Antwerpen	10
<i>Hoofdstuk 3 : Onveiligheid</i>	11
3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Antwerpen	11
3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Antwerpen	12
3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Antwerpen	14
3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Antwerpen	16
<i>Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap</i>	17
4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie Antwerpen	17
4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie Antwerpen	19
4.3. Melding en aangifte	21
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”	21
4.3.2. Delicten op huishoudensniveau	21
Melding	22
Aangifte	23
4.3.3. Delicten op persoonsniveau	24
Melding	24
Aangifte	25
<i>Hoofdstuk 5: Laatste delict</i>	26
5.1. Melding	26
5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact	27
<i>Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap</i>	28
6.1. Frequentie en aard van de contacten	28
6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten	28
<i>Hoofdstuk 7 : Politiefunctioneren</i>	30
7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België	30

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :	_____ 31
7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :	_____ 32
7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep	_____ 33
7.5. Waardering van de verschillende politietaken	_____ 34
7.6. De wijkagent	_____ 35

Inleiding

Dit rapport geeft de belangrijkste resultaten weer voor de provincie Antwerpen van de bevolkingsenquête «Veiligheidsmonitor 2006», die werd uitgevoerd in het eerste semester van 2006. Deze enquête werd in opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken uitgevoerd door de dienst Beleidsgegevens van de Directie van de operationele politionele informatie van de Federale Politie. De dataverzameling gebeurde door TNS Dimarso, een onafhankelijk, extern marktonderzoeksbureau.

Het is reeds de zesde enquête die werd afgenomen op federaal niveau. De vragenlijst van de Veiligheidsmonitor heeft sinds zijn start in 1997 geen ingrijpende wijzigingen ondergaan die een invloed kunnen hebben op de vergelijkbaarheid. Zodoende is het mogelijk een zicht te krijgen op trends doorheen de jaren (1997-2006).

De Veiligheidsmonitor omvat vragen inzake buurtproblemen, onveiligheidsgevoelens, slachtofferschap en aangifte, de contacten tussen burgers en politiediensten, de werking van de politiediensten en de achtergrondkenmerken van de respondent.

De resultaten van de enquête zijn onderwerp van verschillende tabellenrapporten, met name een federaal rapport, een vergelijkend rapport (federaal, gewesten, provincies, gemeentetypen en politiezonecategorieën), het tabellenrapport op niveau van de gerechtelijke arrondissementen en de lokale rapporten (per politiezone of gemeente). De geanalyseerde resultaten in dit rapport zijn gebaseerd op de cijfers uit het vergelijkend rapport.

Voorliggend rapport omvat de grote tendensen van de Veiligheidsmonitor 2006 op niveau van de provincie Antwerpen en geeft de statistisch significante verschillen weer tussen 1997 en 2006.

Het eerste hoofdstuk van dit rapport is gewijd aan de steekproeftrekking, de responsgraad en de profielen van de respondenten.

Het hoofddeel van het rapport omvat zes hoofdstukken die elk één van de grote thema's van de enquête bespreken: de buurtproblemen, de onveiligheid, het slachtofferschap, de contacten van de slachtoffers met de politiediensten, de contacten tussen burgers (niet-slachtoffers) en politiediensten en de werking van de politiediensten.

Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête

1.1. De steekproef

De steekproef omvat de Belgische populatie van 15 jaar of ouder. Voor de representativiteit van de steekproef zijn de respondenten willekeurig getrokken uit een telefoonbestand. Om het aselechte karakter van de steekproef te behouden, is bij de telefonische enquête die persoon uit het huishouden gekozen die het eerst jarig zou zijn (de « verjaardagmethode »). De samenstelling van deze steekproef komt uit twee bronnen: de lokale monitoren enerzijds en de gerealiseerde enquêtes specifiek voor het federaal niveau anderzijds.

Op de steekproef werd een prestratificatie toegepast, rekening houdend met de verdeling van de bevolking (15-jarigen en ouder) over de verschillende gewesten, provincies en gemeentetypes. In functie van deze herverdelingen, werd in 2006 het totaal gewicht van de 43.318 personen die de federale steekproef telt, herleid tot 12.000, bepaald voor elk van de territoriale entiteiten. De respondenten werden vervolgens willekeurig gekozen per entiteit.

Verder werd ook een poststratificatie toegepast op de federale steekproef volgens de geslachts- en leeftijdscategorieën. Deze poststratificatie werd gerealiseerd op provinciaal niveau en op het niveau van de gemeentetypes. Deze poststratificatie is van belang gezien bepaalde groepen uit de populatie over- of ondervertegenwoordigd zijn in de steekproef van bevraagde respondenten.

In de provincie Antwerpen werden 5381 gezinnen bevraagd. Volgens hetzelfde principe van poststratificatie werd na herweging dit aantal herleid naar 1941.

1.2. Responsgraad in Antwerpen

Om de 5381 telefonische interviews van de Veiligheidsmonitor 2006 te realiseren, werden 10344 nummers gebruikt, waarvan er 1520 geen aanleiding gaven tot een communicatie. Rekening houdend met het aantal weigeringen (2216) en aantal weigeringen tijdens het interview (284), kunnen we de responsgraad berekenen. De responsgraad bedraagt 68,5%, wat een hoog percentage is voor een telefonische enquête. De respons komt overeen met het nationaal gemiddelde van 68% respons. De medewerking werd sterk gestimuleerd door de officiële introductiebrief, getekend door de gouverneur van de betrokken provincie en verstuurd aan de potentiële respondenten. Deze personen konden ook gebruik maken van een groen nummer om de echtheid van de enquête te controleren en om bijkomende informatie aan te vragen.

$$\text{Responsgraad} = \frac{\text{aantal gerealiseerde enquêtes}}{\text{aantal gerealiseerde enquêtes} + \text{weigeringen}}$$

Contact	8824
Aantal afgenomen enquêtes	5381
Afspraak (later terugbellen)	23
Wens om andere taal (Nederlands of Frans)	3
Weigering om deel te nemen (hard, zacht, vanwege meeluisteren)	2159
Weigering om deel te nemen tijdens het interview	284
Weigering om deel te name via telefoon	57
Geen Frans of Nederlands	220
Fysische onmogelijkheid tot deelname (ziekte,..)	575
Afwezig gedurende de periode van enquêtering	122
Geen contact	1520
Geen antwoord	1044
Antwoordapparaat	402
Bezet	74
Totaal	10344

Fig. : Aantal uitgevoerde telefonische contacten in Antwerpen om 5381 enquêtes van de Veiligheidsmonitor 2006 te realiseren. Op basis hiervan kan de responsgraad berekend worden: deze bedraagt 68,5%.

Wat betreft het profiel van de weigeraars blijken het vooral ouderen (65-plussers), vrouwen, niet-werkenden, gepensioneerden en laaggeschoolden te zijn.

1.3. Profiel van de respondenten van Antwerpen

De verdeling van de steekproef werd vergeleken met de werkelijke verdeling van de populatie van het land, voor wat betreft leeftijd en geslacht. De steekproefverdeling mannen/vrouwen komt sterk overeen met de populatieverdeling.

De meest representatieve leeftijdsgroep is deze tussen 35 en 49 jaar. De minst representatieve leeftijdsgroepen zijn de jongste klassen, deze tussen 15 en 24 jaar en tussen 25 en 34 jaar, zij beschikken waarschijnlijk eerder enkel over een GSM en niet over een vast toestel. De hogere leeftijdsklasse (voornamelijk 50-64 jaar) daarentegen zijn oververtegenwoordigd in de steekproef. De verdeling van de geobserveerde populatie in de steekproef van 2006 is gelijk aan die van 2004.

Een poststratificatie, een herweging volgens leeftijd en geslacht van de respondenten, werd uitgevoerd zodat de steekproef een weerspiegeling vormt van de populatie in Antwerpen. Dit betekent dat er aan elke respondent een groot of klein gewicht werd toegekend naargelang de categorie (van leeftijd en geslacht) waartoe hij behoort onder- dan wel oververtegenwoordigd is in de steekproef.

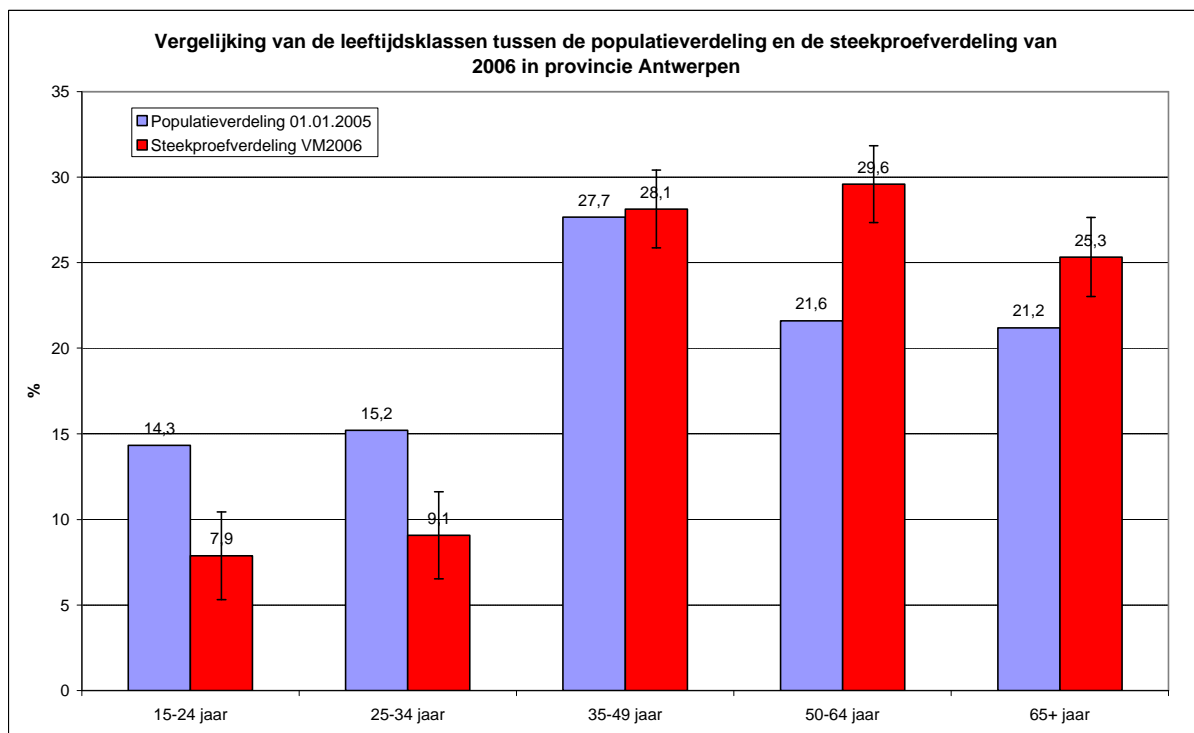

Fig. : Verdeling van de populatie en de steekproef naar leeftijd in de provincie Antwerpen. De totale bevolkingsomvang (personen vanaf 15 jaar) bedraagt 1.397.273.

Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen

2.1. De buurtproblemen in de provincie Antwerpen

In het geheel van de buurtproblemen zijn er 3 situaties die, meer dan andere, een probleem lijken te zijn in de buurt: onaangepaste snelheid in het verkeer (53%), woninginbraak (49%) en agressief verkeersgedrag (39%). Bijna de helft van de inwoners van Antwerpen beschouwt deze drie situaties als "helemaal wel" of "een beetje" problematisch. Deze drie problemen worden ook op federaal niveau als het meest problematisch gezien, met iets hogere percentages (tussen 55 en 60%).

Deze drie problemen zijn echter niet de enige die de buurtbewoners bezighouden. Men mag ook de andere problematieken die de burgers belangrijk vinden niet verwaarlozen. De volgende drie buurtproblemen worden door rond de 30% van de respondenten als een probleem ervaren: rommel op straat (36%), diefstal uit auto's (32%) en fietsendiefstal (31%).

Alle buurtproblemen worden als minder problematisch ervaren in Antwerpen dan het landelijk gemiddelde. Behalve fietsendiefstal, dit buurtprobleem komt evenveel voor in de provincie Antwerpen als op federaal niveau.

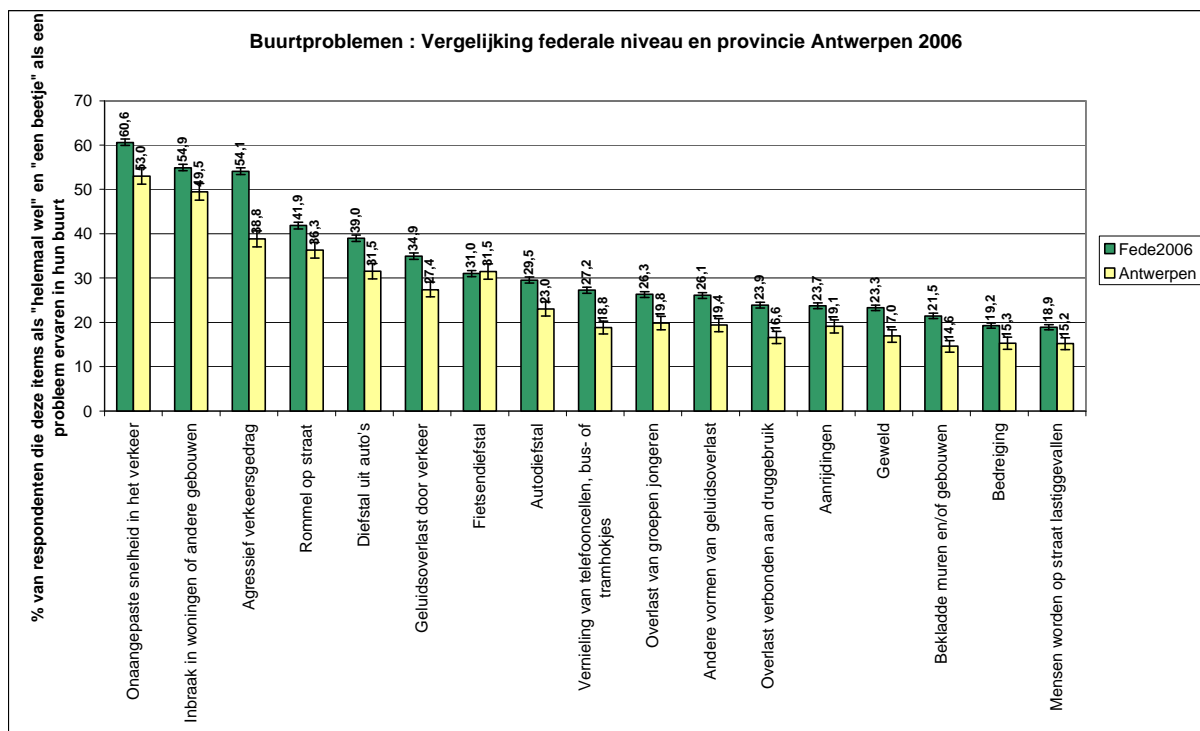

Fig. : De buurtproblemen in Antwerpen in 2006 vergeleken met de federale resultaten. De grafiek herneemt het antwoord « helemaal wel » en « een beetje » op de vraag : “Zijn de volgende feiten een probleem in uw buurt?” De buurtproblemen zijn geklasseerd op basis van de federale cijfers in dalende volgorde van belangrijkheid (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1.t.e.m. A.17.).

2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Antwerpen

De drie grootste buurtproblemen in Antwerpen zijn zoals op het federaal niveau onaangepaste snelheid in het verkeer, inbraak en agressief verkeersgedrag.

Tussen 2004 en 2006 zijn er enkele stijgingen waar te nemen in Antwerpen voor een deel van de buurtproblemen.

Volgende buurtproblemen kennen een stijging tussen 2004 en 2006: overlast verbonden aan druggebruik (van 14 naar 17%), geweld (van 14 naar 17%) en bedreiging (van 12 naar 15%). Onaangepaste snelheid in het verkeer kent een daling van 55% in 2004 naar 53% in 2006.

Wanneer we op langere termijn kijken dan valt op te merken dat sommige buurtproblemen een dalende tendens kennen. Dit is het geval voor de buurtproblemen onaangepaste snelheid in het verkeer (van 60% in 2000 naar 53% in 2006), inbraak (van 58% in 2000 naar 49% in 2006), agressief rijgedrag (van 45% in 2000 naar 39% in 2006) en autodiefstal (van 29% in 2000 naar 23% in 2006). Er zijn echter ook enkele stijgers op langere termijn. Zo kent het buurtprobleem rommel op straat een stijging van 33% in 2000 naar 36% in 2006 en bekladde muren en/of gebouwen van 11% in 2000 naar 15% in 2006.

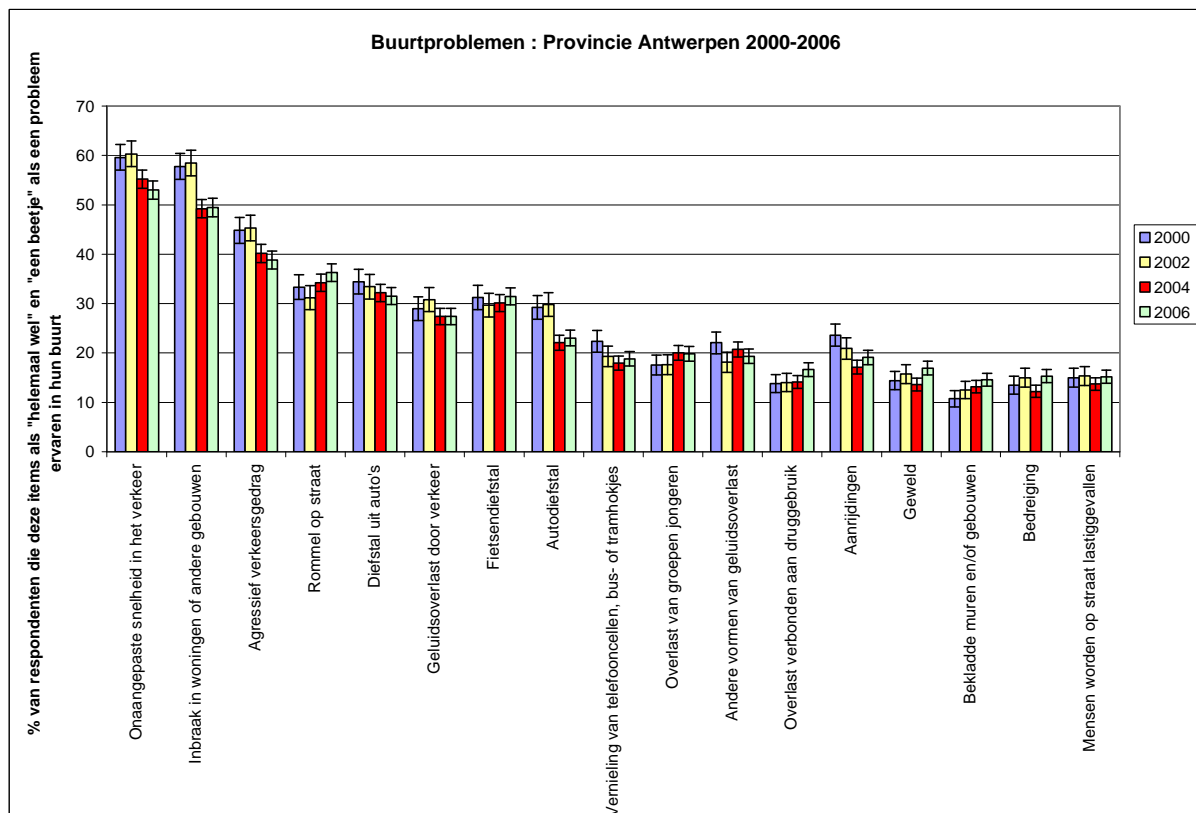

Fig. : De buurtproblemen. Vergelijking 2000, 2002, 2004 en 2006. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien toen de frequentie werd bevraagd; de resultaten zijn dus niet vergelijkbaar. De grafiek herneemt het antwoord « helemaal wel » en « een beetje » op de vraag: “Zijn de volgende feiten een probleem in uw buurt?” De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid voor het jaar 2006 (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1 t.e.m. A.17.).

Hoofdstuk 3 : Onveiligheid

3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Antwerpen

Vanaf 2000 is er een daling waarneembaar van het onveiligheidsgevoel in Antwerpen. Het zijn uiteindelijk 8% van de bevroagde burgers die aangeven zich « altijd » of « vaak » onveilig te voelen in 2006.

In vergelijking met het landelijk gemiddelde zijn de onveiligheidspercentages in Antwerpen niet significant verschillend, behalve in 2006 kan men spreken van een iets kleiner percentage in Antwerpen.

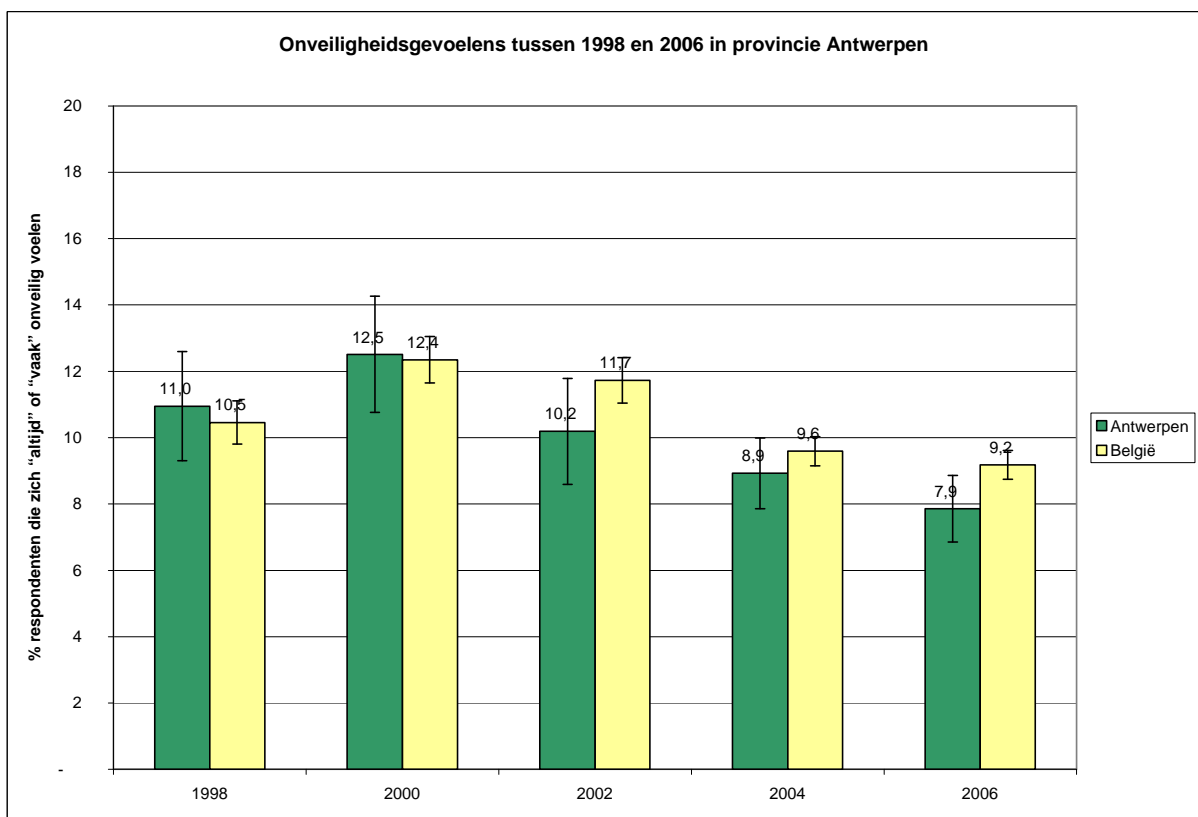

Fig. : Het onveiligheidsgevoel. Vergelijking 1998, 2000, 2002, 2004 en 2006.

Algemene vraag over het onveiligheidsgevoel: "Gebeurt het dat u zich onveilig voelt? Is dit altijd, vaak, soms, zelden of nooit?" (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv A.).

3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Antwerpen

Zoals we in de vorige paragraaf al konden vaststellen, wordt de analyse en de evolutie van het onveiligheidsgevoel benaderd door de algemene vraag: « Gebeurt het dat u zich onveilig voelt ?

Deze benadering wordt aangevuld met vijf andere vragen omtrent het mijdingsgedrag:

- ontwijken van bepaalde plaatsen in de gemeente waar men woont omdat men het niet veilig vindt
- vermijden open te doen voor onbekenden omdat men het niet veilig vindt
- plaatsen van waardevolle objecten op een veiligere plaats dan in huis
- vermijden het huis te verlaten wanneer het donker is
- vermijden de kinderen het huis te laten verlaten (kinderen jonger dan 15 jaar)

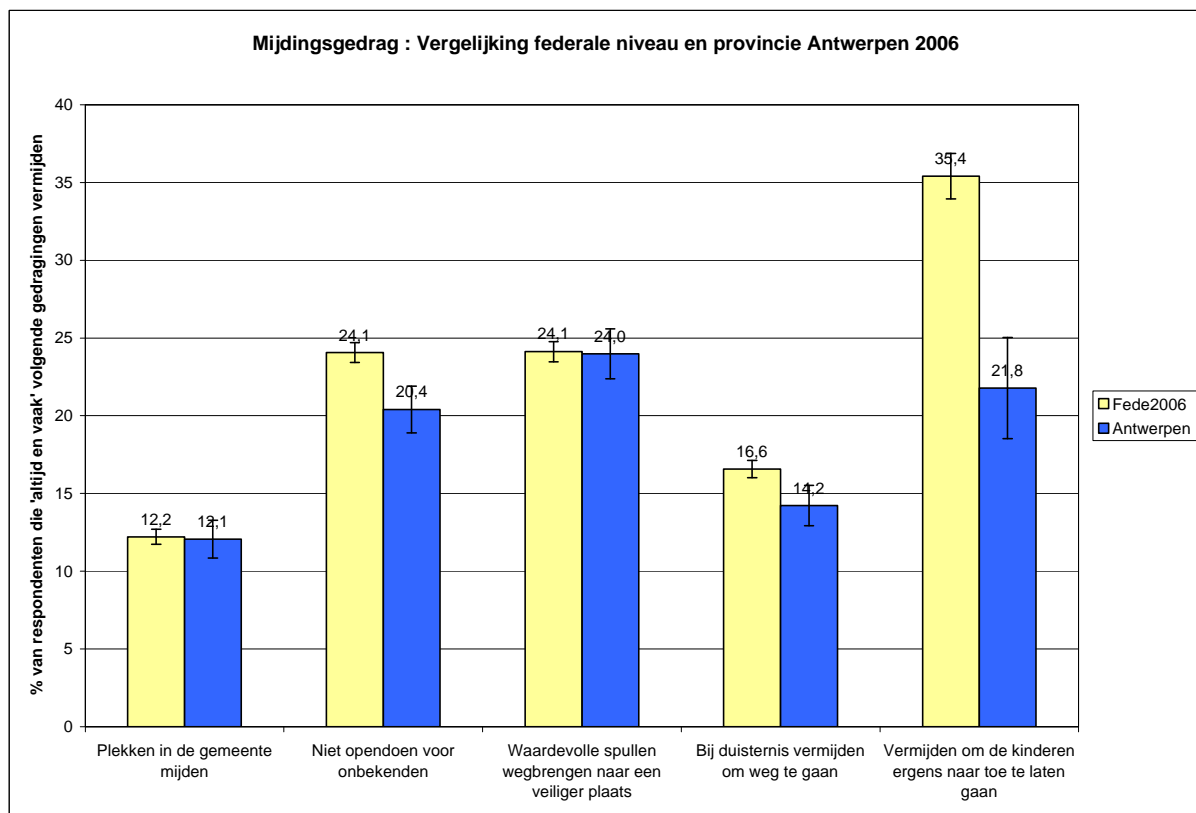

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord « altijd » en « vaak » op de 5 vragen. Vergelijking tussen het federaal niveau en de provincie. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Uit de resultaten op niveau van de provincie Antwerpen blijkt duidelijk dat de frequentie waarmee de bevroegde respondenten opteren voor mijdingsgedrag, verschilt naargelang het type mijdingsgedrag. 24% van de burgers brengt “altijd of vaak” zijn waardevolle voorwerpen naar een veiligere plaats en 22% van de respondenten geeft aan te vermijden om de kinderen het huis te laten verlaten. 20% vermijdt “altijd of vaak” om de deur te openen voor onbekenden, 14% vermijdt om het huis te verlaten als het donker is en 12 % van de respondenten vermijdt bepaalde plaatsen in hun gemeente.

Wanneer we Antwerpen vergelijken met heel België dan zien we dat enkele mijdingsgedragingen significant minder voorkomen in Antwerpen. Dit is het geval voor het niet opendoen voor onbekenden (20% tegenover 24% op federaal niveau), het vermijden het

huis bij duisternis te verlaten (14% tegenover 17% op federaal niveau) en tot slot het vermijden om de kinderen het huis te laten verlaten (22% tegenover 35% op federaal niveau).

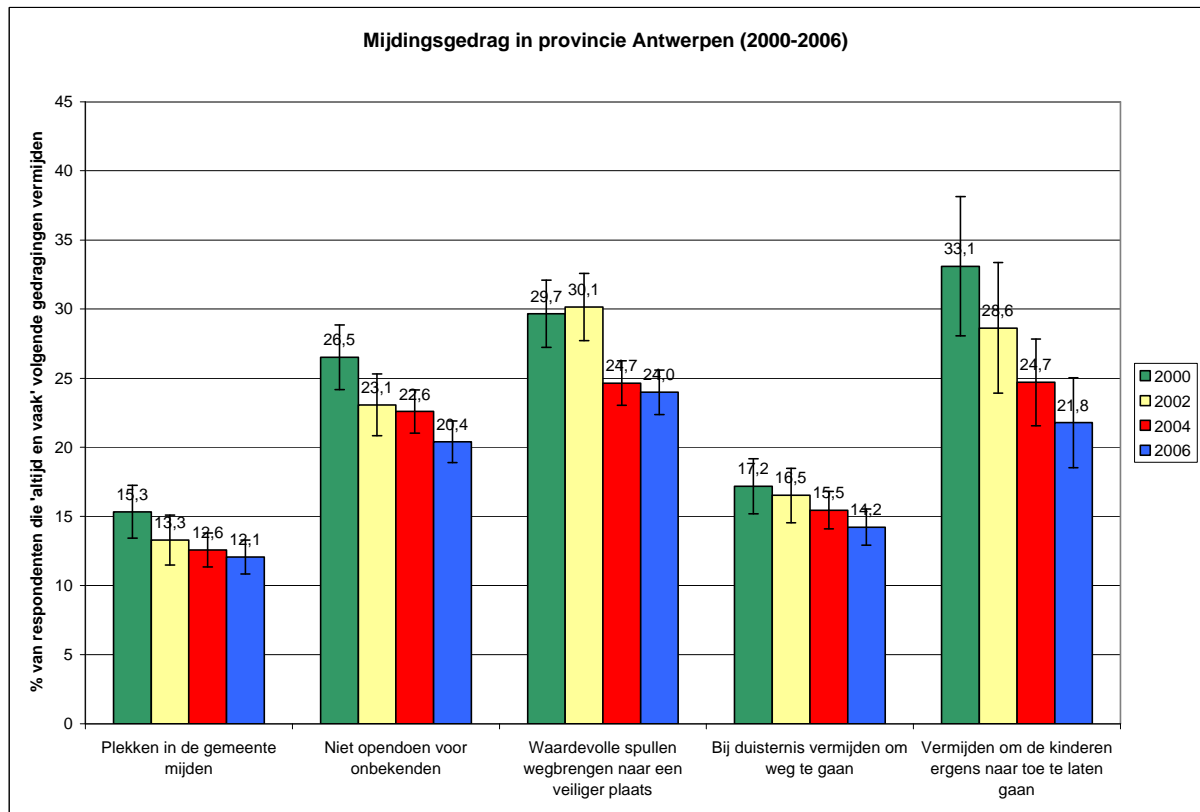

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord « altijd » en « vaak » op de 5 vragen. Vergelijking tussen 2000, 2002, 2004 en 2006. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien de vraag toen anders werd gesteld. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Tussen 2004 en 2006 kent het mijdingsgedrag niet opendoen voor onbekenden een significante daling (van 23% naar 20% in 2006), de overigen zijn ongewijzigd gebleven tegenover 2004. Wanneer we op langere termijn kijken dan zijn alle mijdingsgedragingen significant gedaald, met als opvallendste vermijden om de kinderen ergens naar toe te laten gaan (van 33% in 2000 naar 22% in 2006), het wegbrengen van waardevolle spullen naar een veiligere plaats (van 30% in 2000 naar 24% in 2006) en het niet opendoen voor onbekenden (van 26% in 2000 naar 20% in 2006).

3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Antwerpen

De benadering van de onveiligheid wordt verder aangevuld met een aantal vragen die peilen naar het ingeschat risico om slachtoffer te worden van bepaalde delicten:

Hoe schat u volgende risico's in, in de loop van de 12 komende maanden:

- dat uw gezin slachtoffer wordt van een inbraak met diefstal?
- dat u slachtoffer wordt van fysiek geweld of een bedreiging met fysiek geweld?
- dat u slachtoffer wordt van diefstal zonder geweld of met (dreiging tot) geweld?
- dat u slachtoffer wordt van een verkeersdelict, bijvoorbeeld een ongeval, vluchtmisdrijf, verkeersagressie...?

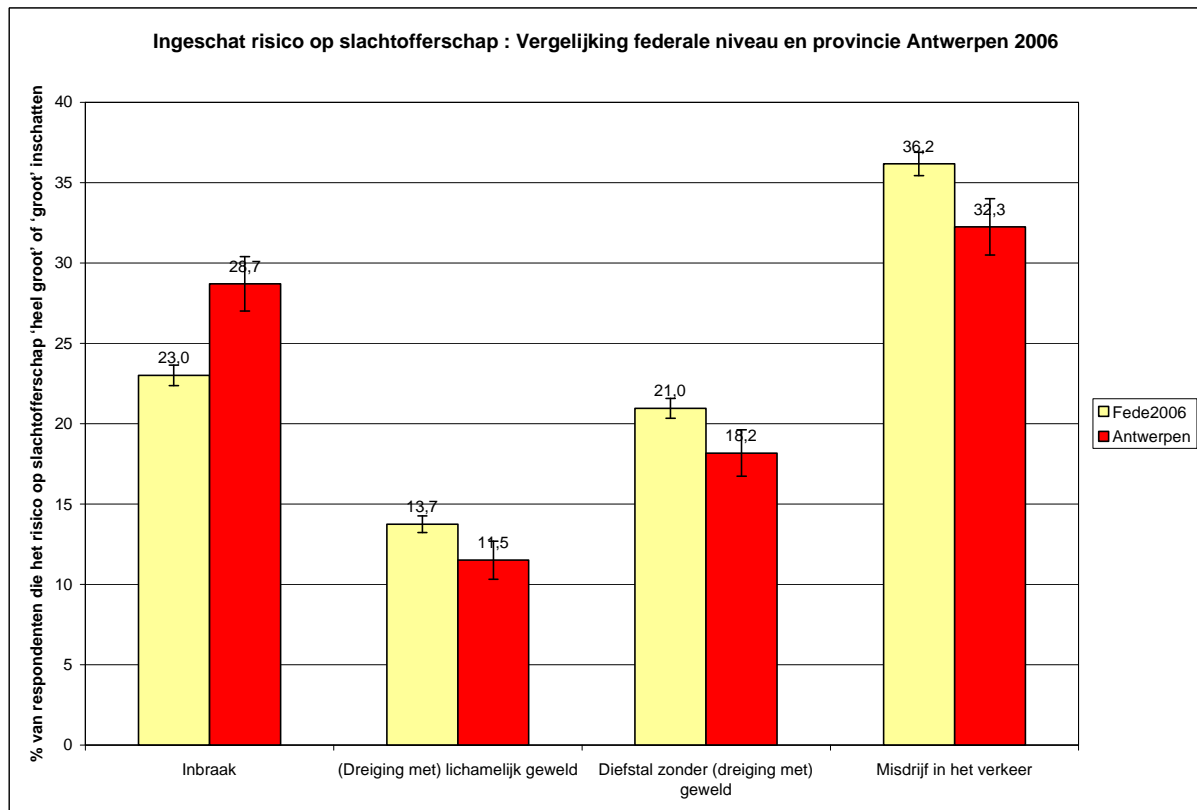

Fig. Het ingeschat risico op slachtofferschap op federaal niveau en niveau van de provincie, het ingeschat risico 'heel groot' en 'groot' werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4..).

De burgers die werden ondervraagd over vier delicten – misdrijf in het verkeer, inbraak, diefstal zonder (dreiging met) geweld en (dreiging met) lichamelijk geweld – schatten het risico dat ze slachtoffer worden zeer verschillend in, afhankelijk van het delict in kwestie. Het risico om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer (bv. vluchtmisdrijf, verkeersagressie,..) wordt het hoogst ingeschat. 32% van de bevroegde burgers beschouwen de kans om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer als (heel) groot.

Het risico om slachtoffer te worden van een inbraak wordt als (heel) groot ingeschat door 29% van de bevroegde burgers. Het risico om slachtoffer te worden van diefstal zonder (dreiging met) geweld (18%) en (dreiging met) lichamelijk geweld wordt lager ingeschat (11%).

Wanneer we de provincie Antwerpen vergelijken met heel België dan zien we dat het ingeschat risico op een inbraak in de komende 12 maanden significant hoger is in Antwerpen dan het landelijk gemiddelde (29% tegenover 23%). Het tegenovergestelde geldt voor het ingeschat risico op een diefstal zonder (dreiging met) geweld. De inwoners van Antwerpen

schatten het risico om hiervan slachtoffer te worden lager in (18% tegenover 21%). Hetzelfde geldt voor misdrijf in het verkeer (32% tegenover 36%) en lichamelijk geweld (11% tegenover 14%).

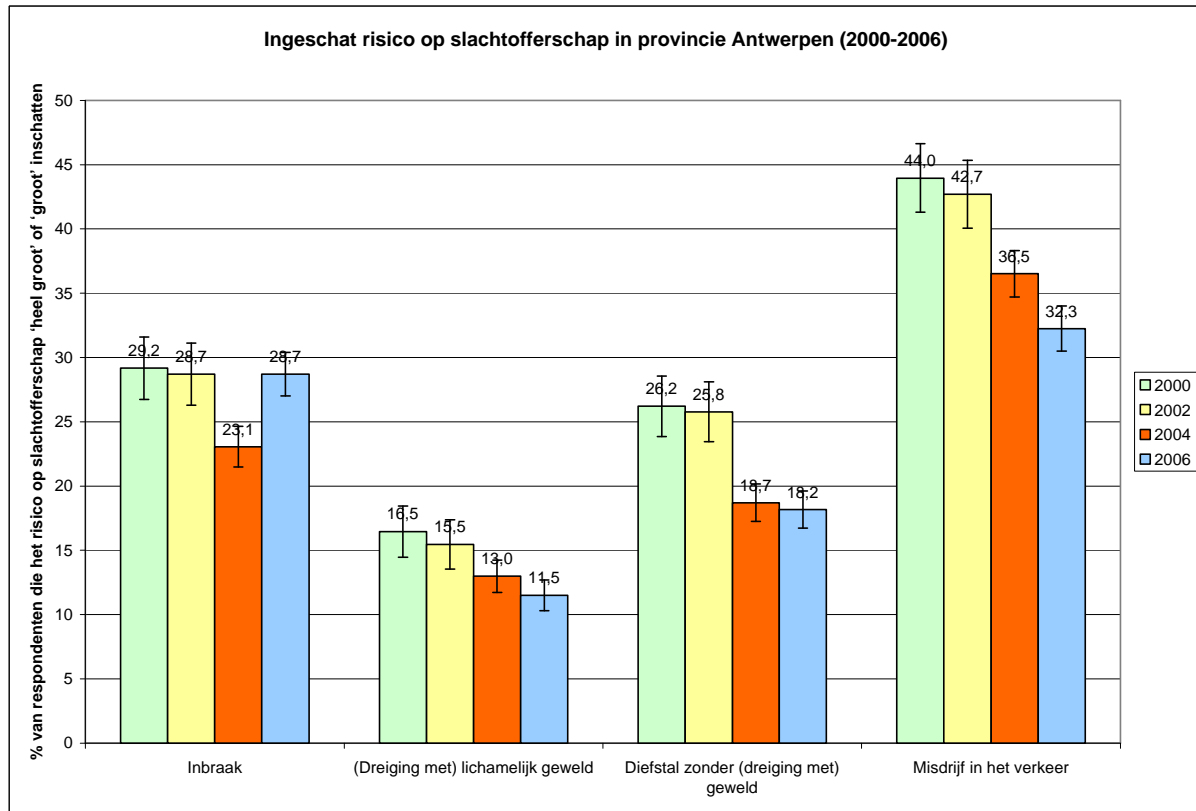

Fig. Het ingeschat risico op slachtofferschap tussen 2000 en 2006, het ingeschat risico 'heel groot' en 'groot' werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.). De vragen inzake ingeschat risico werden pas in 2000 toegevoegd aan de module onveiligheidsgevoelens. Vergelijking met de jaren 1997 en 1998 zijn hierdoor onmogelijk.

Het ingeschat risico op inbraak kende een daling in 2004 naar 23% om vervolgens terug te stijgen in 2006 (29%) tot hetzelfde niveau als 2000 en 2002. De overige ingeschatte risico's op slachtofferschap kennen een eerder continue dalende tendens. Zo is er bij lichamelijk geweld een daling van 16% in 2000 naar 11% in 2006. Het ingeschat risico diefstal zonder geweld kent een status quo in 2000 en 2002 rond 26% om vervolgens te dalen naar 19% in 2004 en 18% in 2006. Misdrijf in het verkeer tenslotte, kent een sterke daling na 2002 (van 44% in 2000 naar 36% in 2004) om vervolgens na 2004 nog verder te dalen tot 32% in 2006.

3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Antwerpen

De module “onveiligheid” neemt ook een vraag op met betrekking tot het bezit van een verdedigingsmiddel.

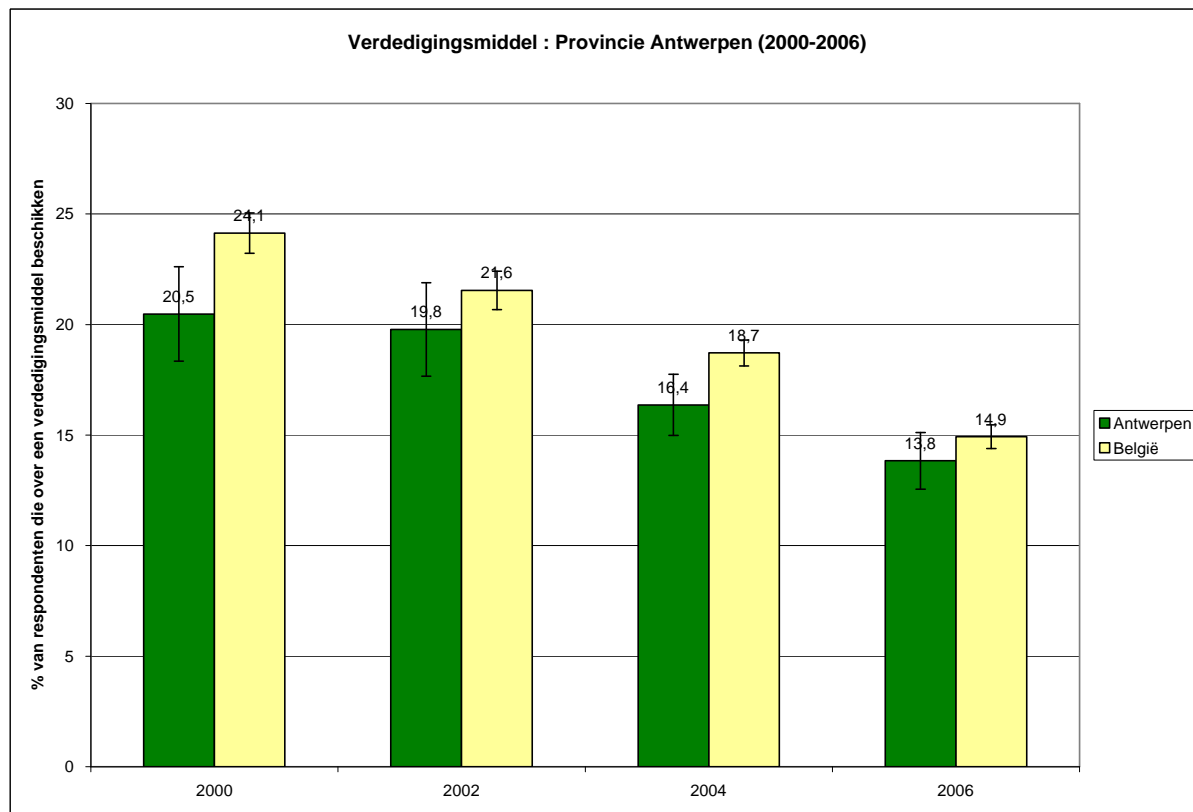

Fig. Percentage van de personen die antwoorden een verdedigingsmiddel te bezitten in 2000, 2002, 2004 en 2006. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv D).

Wat het bezit van een verdedigingsmiddel aangaat, is er een dalende tendens waarneembaar sinds 2000, van 20% naar 14% in 2006.

In de afgelopen jaren bezaten evenveel of iets minder Antwerpenaren over een verdedigingsmiddel als het nationale gemiddelde. In 2006 beschikt 15% van de Belgen over een verdedigingsmiddel, in Antwerpen is dit niet significant anders (14%).

Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap

In deze module worden de slachtofferpercentages besproken. Net zoals voorgaande jaren wordt een onderscheid gemaakt tussen twee grote categorieën van delicten: delicten op huishoudensniveau en delicten op persoonsniveau; ze worden afzonderlijk behandeld in dit gedeelte van het rapport.

4.1. De delicten op huishoudensniveau in de provincie Antwerpen

De delicten op huishoudensniveau omvatten zowel het slachtofferschap van de leden van het huishouden als de delicten tegen een goed van het huishouden. De respondent werd ondervraagd over delicten waarvan hijzelf of een lid van zijn huishouden slachtoffer is geweest tijdens de afgelopen 12 maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2005 en 31 december 2005). De delicten op huishoudensniveau zijn meer bepaald: « pogingen tot inbraak », « inbraken met diefstal », « vernielingen », « autodiefstallen », « diefstallen uit auto's », « beschadiging van auto's », « motordiefstallen », « beschadiging van motoren », « fietsdiefstallen » en « bromfietsdiefstallen ».

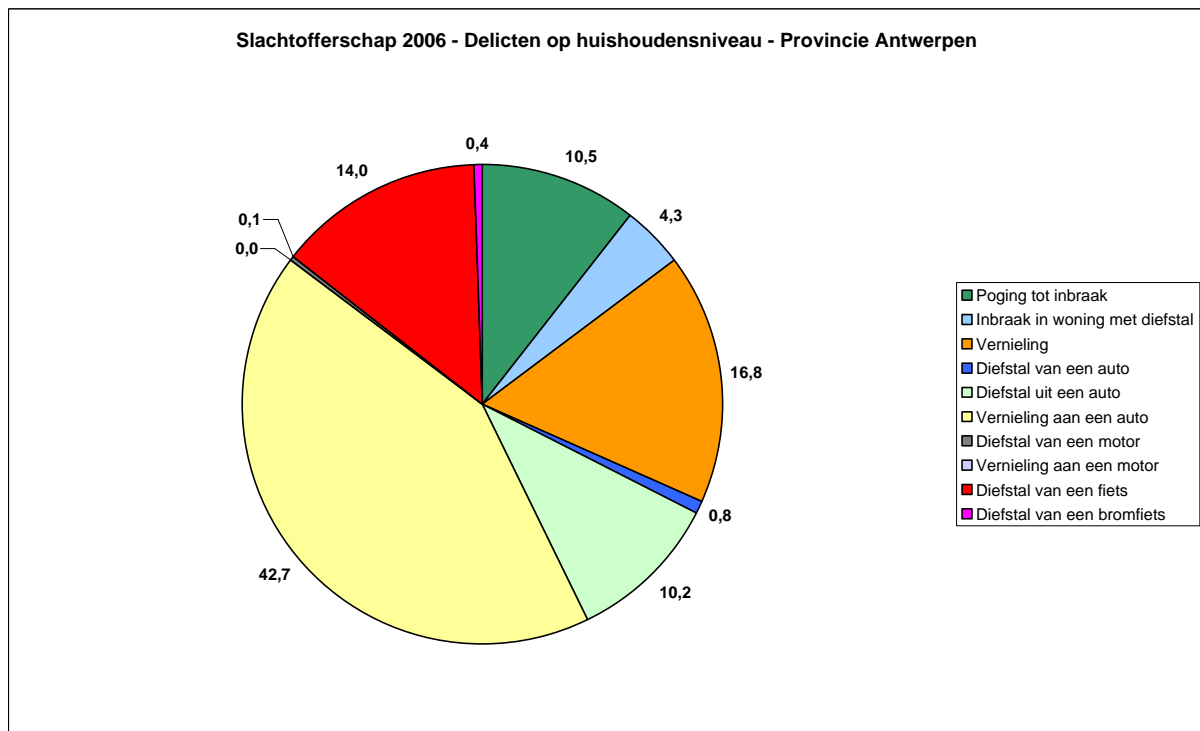

Fig. : De delicten op huishoudensniveau in 2006. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel: VG. sla A.).

Van de delicten op huishoudensniveau in 2006, zijn het de vernielingen aan auto's waarvan de burgers opgeven het meest slachtoffer te zijn (43%). De burgers worden ook vaak slachtoffer van vernieling (17%) en – zij het iets minder – van fietsdiefstal (14%) . Andere delicten worden minder vaak vermeld: rond de 10% voor de pogingen tot inbraak en diefstallen uit auto's. De overblijvende delicten tenslotte, komen in minder dan 10% van de gevallen voor.

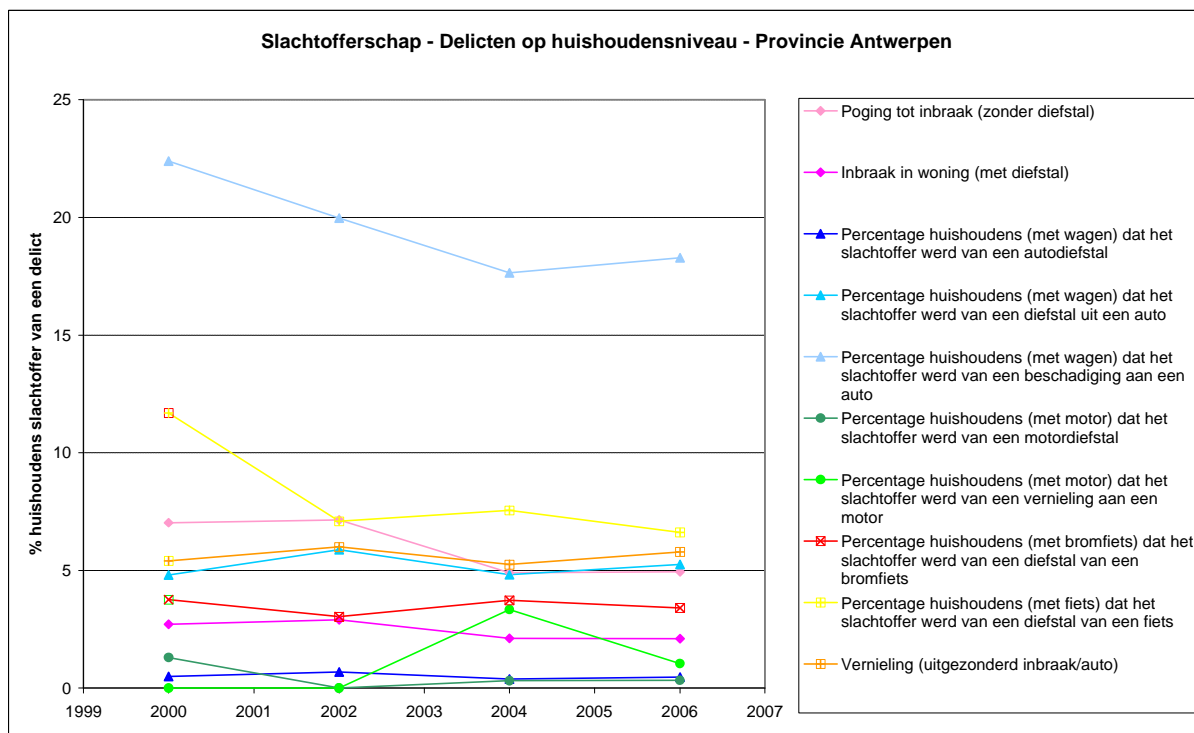

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op huishoudensniveau in 2000, 2002, 2004 en 2006, weergegeven in percentage huishoudens dat slachtoffer werd van een delict (Tabellen: VG. sla B.1.2., VG. sla B.1.3., VG. sla B.2.2.2., VG. sla B.2.3.2., VG. sla 2.4.2., VG. sla 3.1.2., VG. sla B.3.2.2., VG. sla B.3.3.2., VG. sla B.3.4.2., VG. sla B.4.).

De afgelopen 12 maanden werden de huishoudens in de provincie Antwerpen het vaakst slachtoffer van ‘beschadiging aan een auto’ (18,3% van de huishoudens was slachtoffer in 2006). Dit delict kent doorheen de jaren steeds het hoogste slachtofferpercentage. In tweede instantie werden huishoudens slachtoffer van fietsdiefstal (6,6% van de huishoudens in 2006).

Het percentage “beschadiging aan een auto” op huishoudniveau kent sedert de voorgaande Veiligheidsmonitor in 2004 niet langer een dalende tendens. Met 18,3% blijft het aantal in 2006 niettemin significant onder dat van 2000 (22,4%).

Er werden significant minder huishoudens slachtoffer van fietsdiefstal – het tweede meest voorkomende delict – in 2006 dan in 2000 (11,7% in 2000 – 6,6 % in 2006). Een eerste significante daling deed zich voor tussen 2000 en 2002 en vervolgens van 2004 naar 2006 (7,6% in 2004).

Ook het aantal inbraakpogingen blijft sedert 2004 lager liggen dan bij de enquête in 2000 (7% – 5%). Het verschil is significant.

Het aantal huishoudens dat in de laatste 12 maanden slachtoffer werd van vernieling aan een motor is significant gedaald in 2006 ten opzichte van 2004 (3,3% in 2004 naar 1% bij de laatste enquête).

“Vernieling” is daarentegen licht, doch significant, gestegen van 5,3% in 2004 naar 5,8% in 2006.

4.2. De delicten op persoonsniveau in de provincie Antwerpen

De delicten op persoonsniveau omvatten het persoonlijk slachtofferschap. Er wordt aan de persoon gevraagd of hijzelf/zijzelf de afgelopen twaalf maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2005 en 31 december 2005) al dan niet het slachtoffer is geweest van een delict op persoonsniveau. De delicten op persoonsniveau bestaan uit volgende categorieën: “diefstallen van een persoon met (bedreiging met) geweld”, “diefstallen van een persoon zonder (bedreiging met) geweld”, “diefstallen buitenshuis”, “bedreigingen met lichamelijk geweld”, “lichamelijk geweld”, “vluchtmisdrijven in het verkeer” en “seksuele delicten”. Met “andere misdrijven” wordt elk misdrijf bedoeld waarvan de persoon eventueel slachtoffer is geweest en dat niet is opgenomen in één van de opgesomde categorieën.

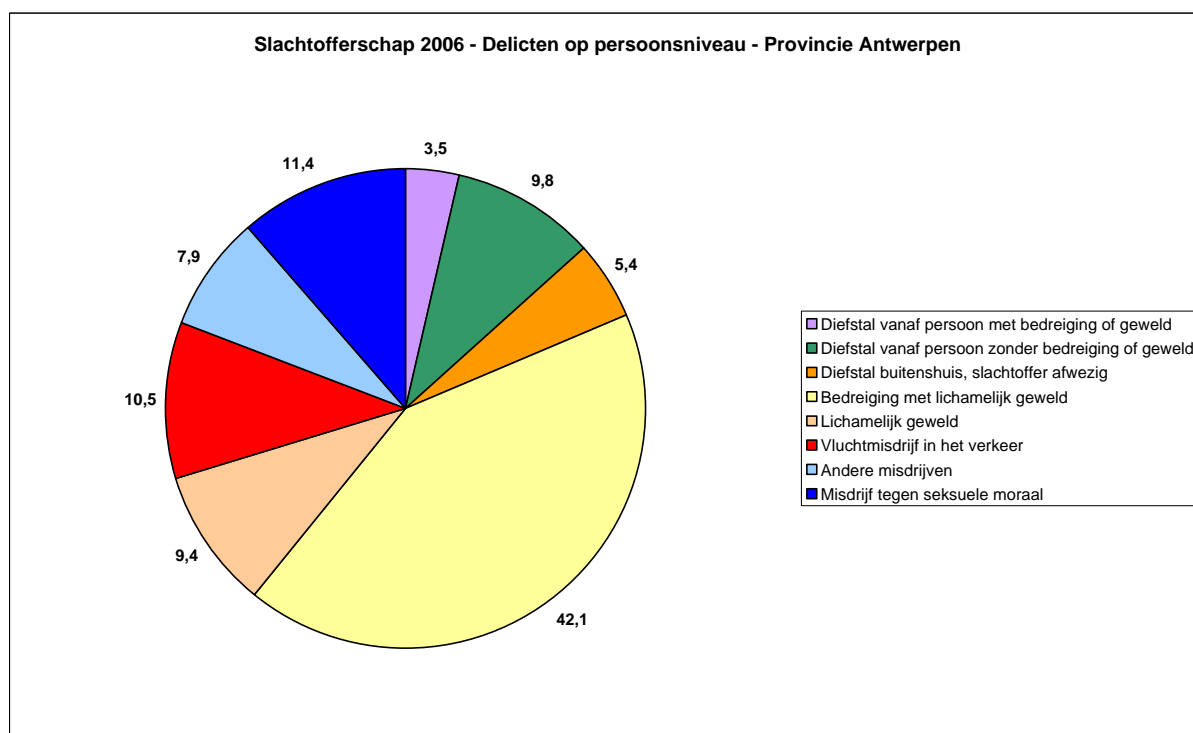

Fig. : De delicten op persoonsniveau in 2006. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel VG. sla C.).

Van de delicten op persoonsniveau in 2006 is het de rubriek “bedreiging met lichamelijk geweld” die zich met 42% bovenaan bevindt bij de meest voorkomende delicten. “Misdrijven tegen de seksuele moraal”, vluchtmisdrijf, diefstal vanaf de persoon en lichamelijk geweld worden ongeveer even vaak genoemd: rond de 10%. Opvallend hierbij is het voorkomen van de seksuele delicten met 11,5 %, wat meer is dan het federale percentage (6%). De overblijvende delicten komen minder dan 10% voor.

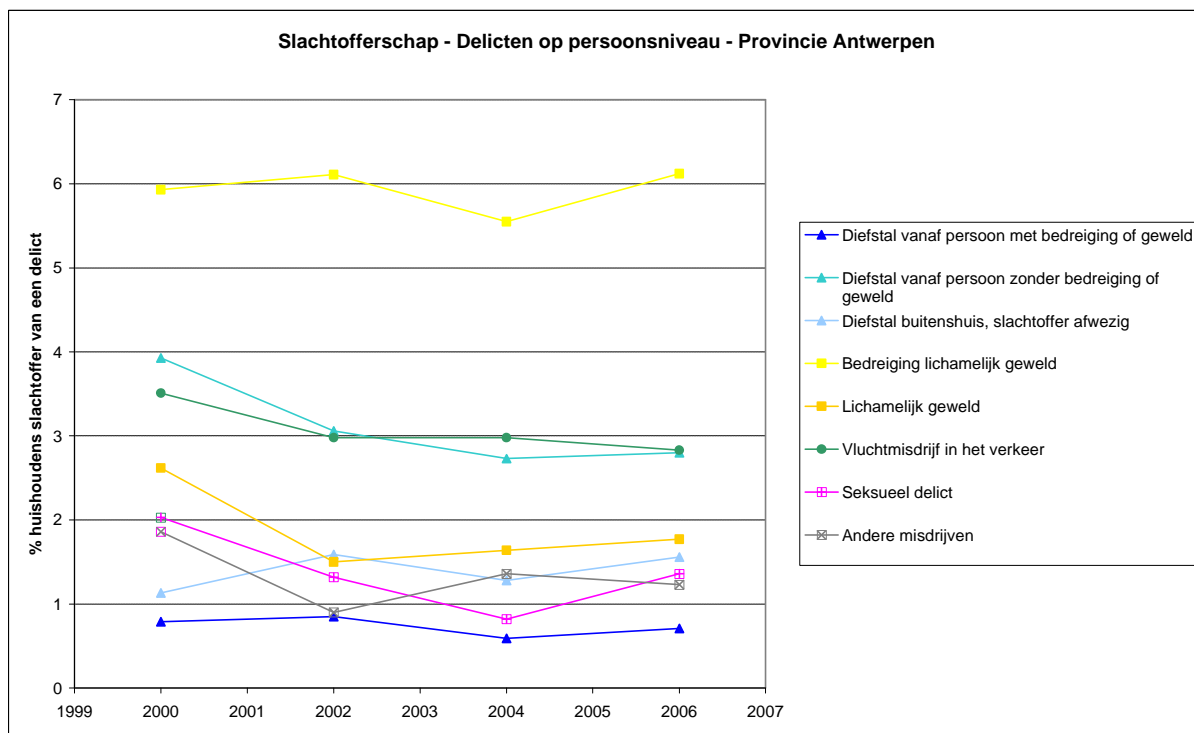

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op persoonsniveau in 2000, 2002, 2004 en 2006, weergegeven in percentage personen dat slachtoffer werd van een delict. (Tabellen: VG. sla D.2., VG. sla D.3, VG. sla D.4., VG. sla D.6., VG. sla D.7., VG. sla D.8., VG. sla D.9., VG. sla D.10.).

In de loop der jaren is ‘bedreiging met lichamelijk geweld’ het persoonsdelict waarvan de meeste burgers in de provincie Antwerpen slachtoffer zijn geweest de afgelopen 12 maanden (6%). Dit is ook het meest voorkomende persoonsdelict op federaal niveau.

Vervolgens komen de vluchtmisdrijven in het verkeer en de diefstallen vanaf de persoon (zonder geweld of bedreiging) voor (bijna 3%).

De andere persoonsdelicten hebben een percentage lager dan 2%.

Vergeleken met 2004 blijven de percentages in 2006 voor de meeste delicten op persoonsniveau vrij stabiel in de provincie Antwerpen. Bij enkele misdrijven zien we lichte, doch statistisch significante, stijgingen. Dit is zo voor het aantal personen dat slachtoffer werd van bedreiging met lichamelijk geweld (5,6% naar 6,1%) en van diefstallen buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer (1,3% naar 1,6%). Seksuele delicten – in 2004 significant gedaald ten opzichte van 2000 (2% naar 0,8%) – stijgen opnieuw (significant) naar 1,4%.

De op de grafiek zichtbare dalingen tussen 2000 en 2002 zijn betrouwbaar voor “lichamelijk geweld” en “andere misdrijven”. Naar 2006 toe is er voor geen van deze delicten een significant verschil vast te stellen. Wanneer we de globale evolutie tussen 2000 en 2006 bekijken, is er slechts bij “diefstal vanaf de persoon zonder geweld of bedreiging” een significant verschil: een daling van 3,9% naar 2,8%.

4.3. Melding en aangifte

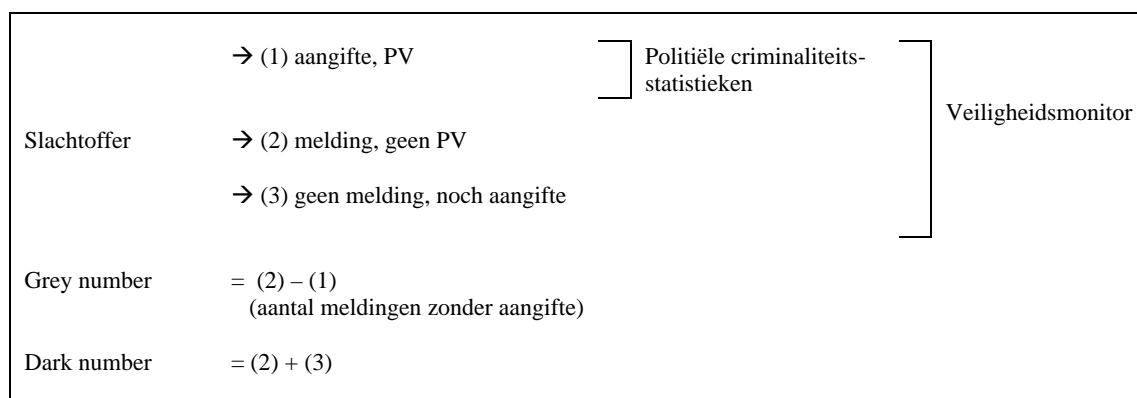
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”

Wat is het werkelijke aantal criminele feiten zoals inbraak, autodiefstal en lichamelijk geweld? De politiële en gerechtelijke statistieken geven enkel de cijfers weer van het aantal geverbaliseerde (geregistreerde) of vervolgte criminele feiten. Een heel deel van de feiten valt hierbuiten aangezien ervan geen aangifte gedaan werd.

Men kan dit deel van de feiten omschrijven als het “dark number”; het aantal criminele feiten zonder melding of aangifte.

De veiligheidsmonitor kan een indicatie geven van het grey¹ en dark number aangezien voor elk slachtofferschap gevraagd wordt of het feit werd gemeld en aangegeven of niet.

Op basis van de module ‘melding en aangifte’ kan dus het meldings- en aangiftepercentage van de verschillende feiten berekend worden.

4.3.2. Delicten op huishoudensniveau

In deze rubriek kan nagegaan worden welke types van delicten gemeld of aangegeven worden. Net zoals de vorige jaren wordt er een onderscheid gemaakt tussen melding en aangifte. In het eerste geval vraagt men de respondent of hij het delict gemeld heeft, in het andere geval, of een verklaring of proces-verbaal ondertekend werd.

¹ Het grey number is het aantal meldingen zonder aangifte. De politiediensten worden van deze feiten dus wel op de hoogte gesteld maar er wordt geen PV opgesteld en ze komen niet in de politiële geregistreerde criminaliteitsstatistieken terecht.

Melding

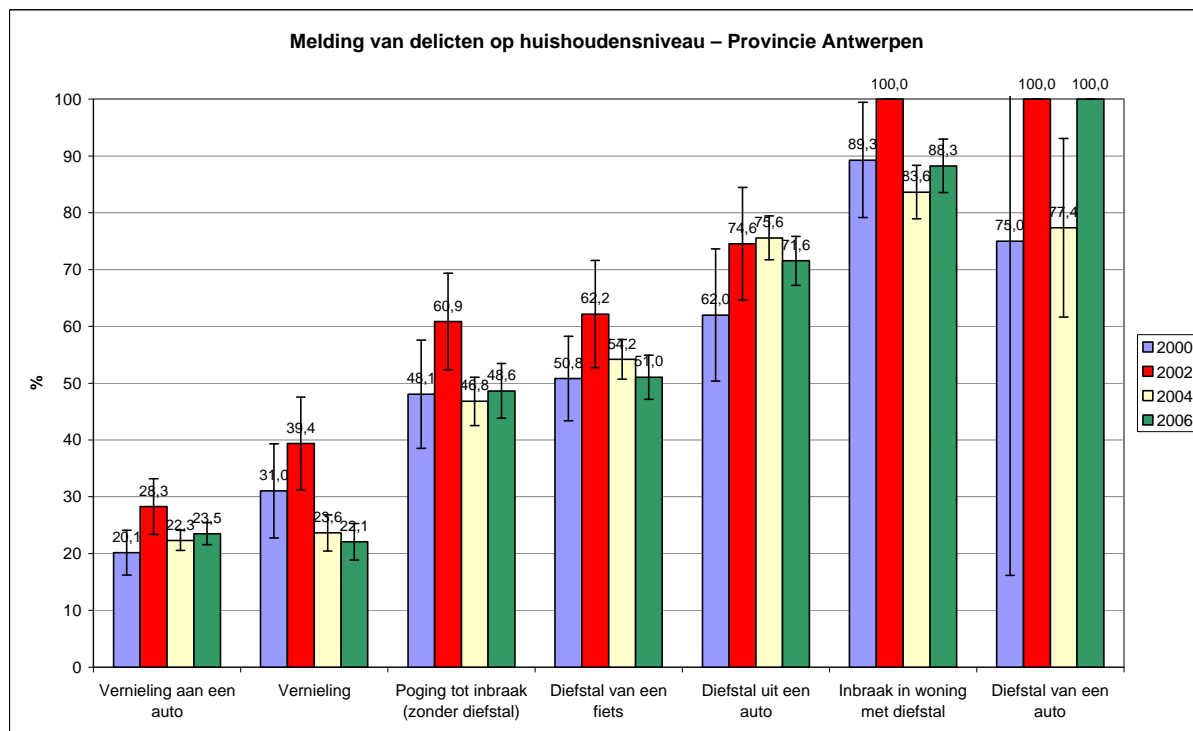

Fig. : Evolutie van melding van delicten op huishoudensniveau tussen 2000 en 2006 in de provincie Antwerpen (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel VG. mld A.1. t/m A.10.).

Wat meteen opvalt, is het gegeven dat de meldingsbereidheid verschilt tussen de diverse rubrieken. Vernieling en schade aan voertuigen maken nog altijd weinig deel uit van de meldingen (respectievelijk 22% en 24%). De autodiefstallen en inbraken worden daarentegen massaal gemeld aan de politie; men vindt meldingspercentages van 80% en meer terug.

Bekijken we de evolutie, dan zien we dat voor de meeste delicten in de provincie Antwerpen er een verhoging is in het meldingspercentage in 2002; statistisch significant voor vernielingen aan auto's, voor vernielingen algemeen en voor pogingen tot inbraak. Het meldingspercentage voor deze misdrijven kende een significante toename tussen 2000 en 2002, om in 2004 significant gedaald te zijn.

Zo schommelt het percentage meldingen voor "poging tot inbraak" globaal gezien rond de 47% à 48%, met een uitzondering in 2002, waar er een significante verhoging is naar 61%.

Voor nagenoeg alle delicten op huishoudniveau in de provincie Antwerpen verschilt de meldingsbereidheid in 2006 niet significant van deze in 2004.

De waargenomen stijging voor het melden van autodiefstallen dient met voorzichtigheid te worden benaderd; het aantal delicten waarop de percentages betrekking hebben, ligt voor de autodiefstallen zeer laag (waardoor de resultaten minder betrouwbaar zijn). We kunnen over 2006 zeggen dat alle (bevroegde) huishoudens in de provincie Antwerpen die slachtoffer zijn geworden van autodiefstal, dit hebben gemeld aan de politie.

Aangifte

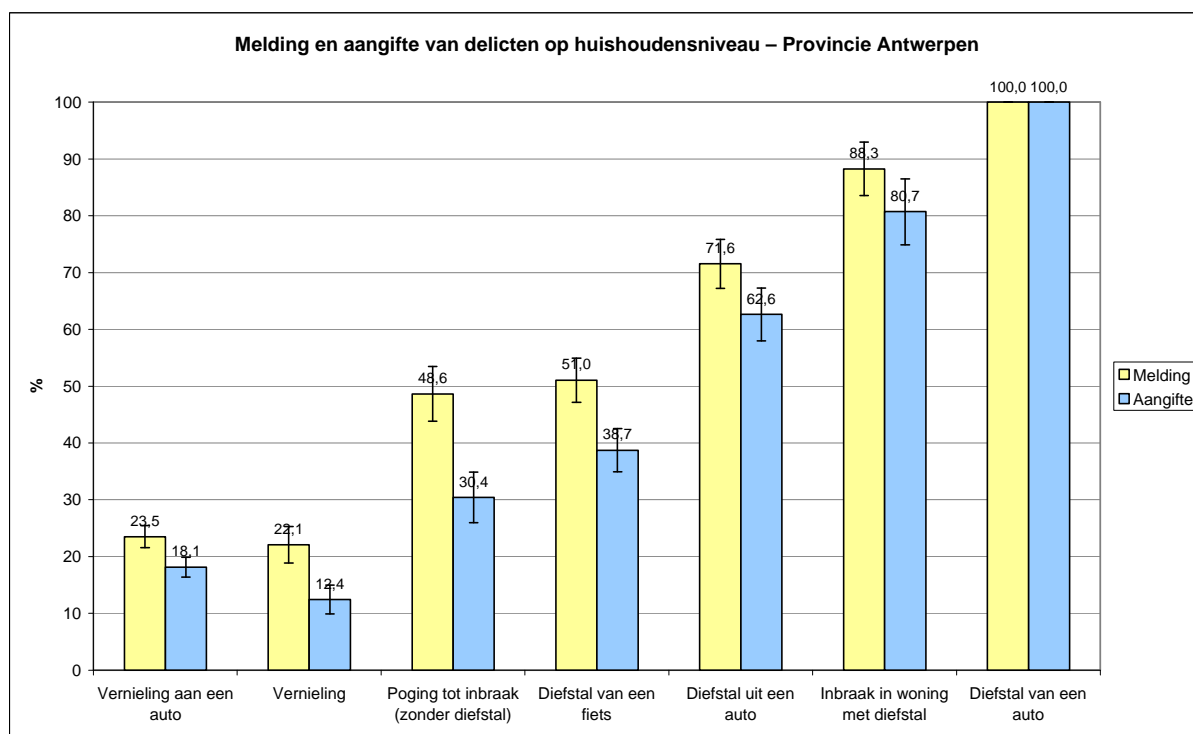

Fig. : Melding en aangifte van delicten op huishoudensniveau in 2006 in de provincie Antwerpen (Tabellen VG. mld A.1.t/m A.10. en VG. mld B.1. t/m B.10.).

De grafiek geeft tegelijk de meldingspercentages en de aangiftepercentages weer, wat aantoont dat een melding niet automatisch leidt tot de ondertekening van een PV.

Er is voor quasi alle delicten een significant verschil tussen het aantal meldingen en het aantal aangiften in de provincie Antwerpen.

Zo wordt 49% van de inbraakpogingen aan de politie gemeld, doch slechts 30% wordt geverbaliseerd.

Voor de autodiefstallen wordt er tussen de meldingsbereidheid en het aangiftepercentage geen significant verschil waargenomen. We dienen hier echter opnieuw voorzichtig te zijn met onze interpretatie; het aantal delicten waarop de percentages betrekking hebben, ligt voor de autodiefstallen zeer laag (waardoor de resultaten minder betrouwbaar zijn). We kunnen zeggen dat alle (bevroagde) slachtoffers (op huishoudensniveau) in de provincie Antwerpen die de diefstal van hun auto zijn gaan melden bij de politie, daarbij tevens een PV hebben ondertekend.

4.3.3. Delicten op persoonsniveau

Melding

De delicten op persoonsniveau maken minder deel uit van meldingen aan de politie (25%) dan de delicten op huishoudensniveau (38%).

Enkel de diefstallen vanaf personen met bedreiging/ geweld en de diefstallen vanaf personen zonder bedreiging/geweld bereiken een hoger meldingspercentage dan 50%, respectievelijk 61% en 58%. De andere categorieën van delicten op persoonsniveau vertegenwoordigen minder meldingen bij de politiediensten. Dit is vooral het geval bij seksuele delicten (slechts 1,6%).

De meldingsbereidheid in 2006 is ten opzichte van 2004 voor de meeste delicten niet significant gewijzigd, tenzij voor de bedreigingen met lichamelijk geweld en diefstallen buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer. Wat het laatstgenoemde betreft, verhoogde het aantal meldingen van 20% naar 34%.

Voor bedreigingen met lichamelijk geweld stellen we daarentegen een daling vast van 17% naar 14%. Globaal is er wat betreft dit misdrijf een dalende trend waarneembaar tussen 2000 en 2006. In 2000 bedroeg dit percentage nog 34%. Ook de meldingen van feiten van lichamelijk geweld zijn sedert 2000 – toen nog 72% – teruggelopen en bleven de daaropvolgende jaren rond de 30% hangen.

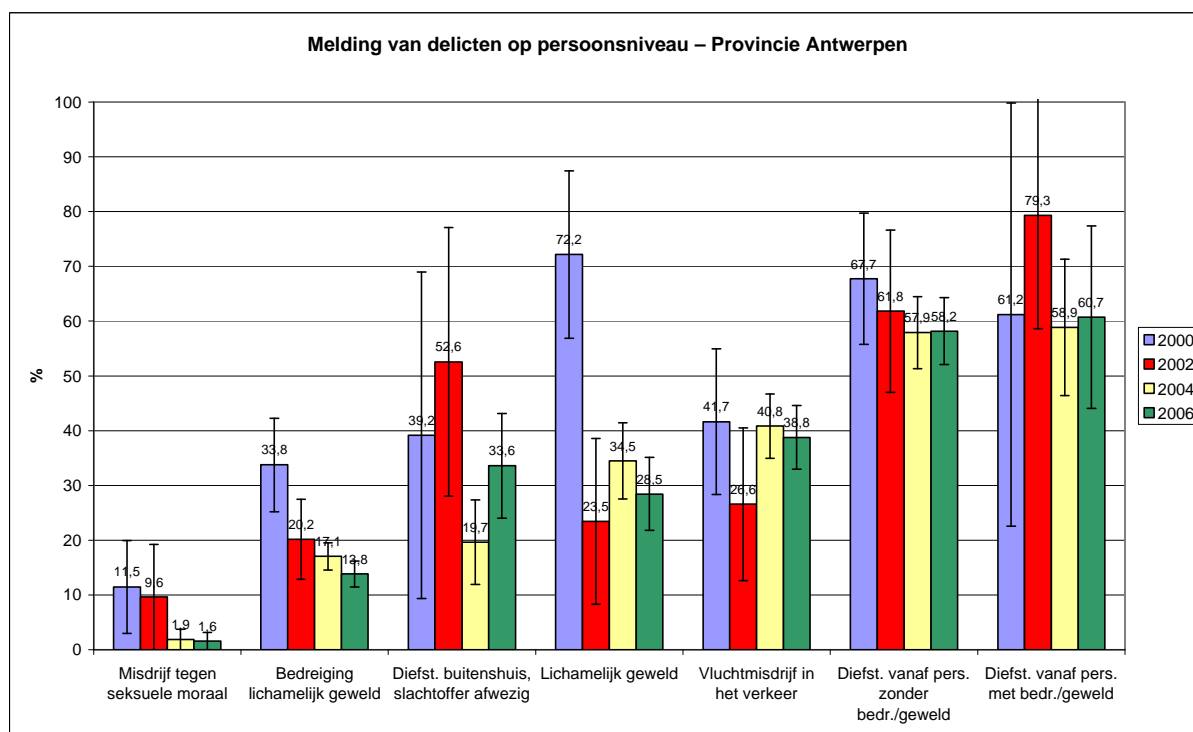

Fig. : Evolutie van meldingen van delicten op persoonsniveau tussen 2000 en 2006 in de provincie Antwerpen. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7.)

Aangifte

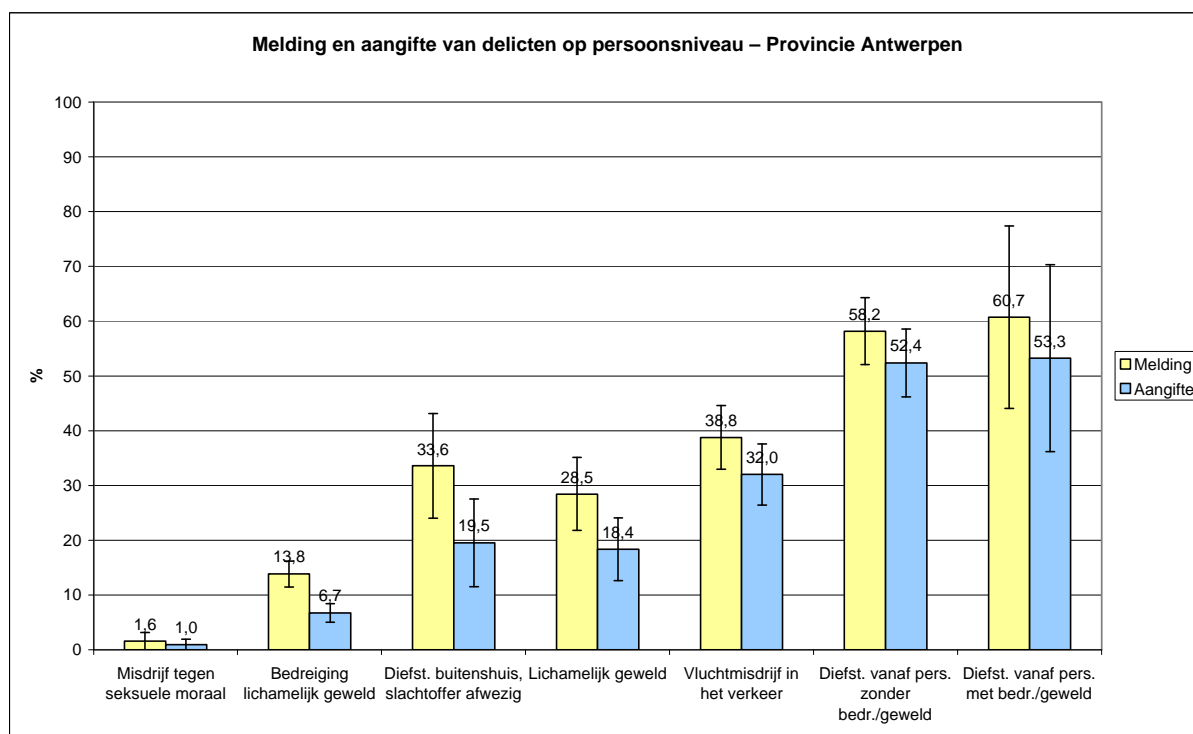

Fig. : Meldingen en aangiften van delicten op persoonsniveau in 2006 (Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7. en VG. mld D.1. t/m D.7.)

Zoals voor de delicten op huishoudensniveau, is ook hier het aangiftepercentage lager dan het meldingspercentage. Gemiddeld wordt slechts 18% van de bevroegde delicten op persoonsniveau aangegeven. Dit betekent een dark number van 82% (grey number van 7%) in de provincie Antwerpen.

Verschillende delicten kennen een significant verschil tussen melding en aangifte: bedreigingen met lichamelijk geweld (14% melding versus 7% aangifte), diefstallen buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer (34% versus 20%), lichamelijk geweld (29% versus 18%) en vluchtmisdrijf in het verkeer (39% versus 32%).

Voor de andere delicten kan geen significant verschil worden vastgesteld tussen de meldingsbereidheid en het aangiftepercentage in de provincie Antwerpen.

Hoofdstuk 5: Laatste delict

5.1. Contact met de politiedienst

Naar aanleiding van het laatst overkomen delict werd verder doorgevraagd naar enkele omstandigheden rond de melding. Deze vragen hadden met name betrekking op de politiedienst die gecontacteerd is geweest bij dit laatste feit, waarbij een onderscheid werd gemaakt tussen de politiedienst van de eigen zone en die van een andere politiezone. De oproepen via een noodnummer (100, 101 of 112) werden hier niet meegerekend.

In de provincie Antwerpen heeft drie vierde (76%) van de personen het laatste misdrijf waarvan men slachtoffer was, gemeld aan de politiedienst in de eigen politiezone.

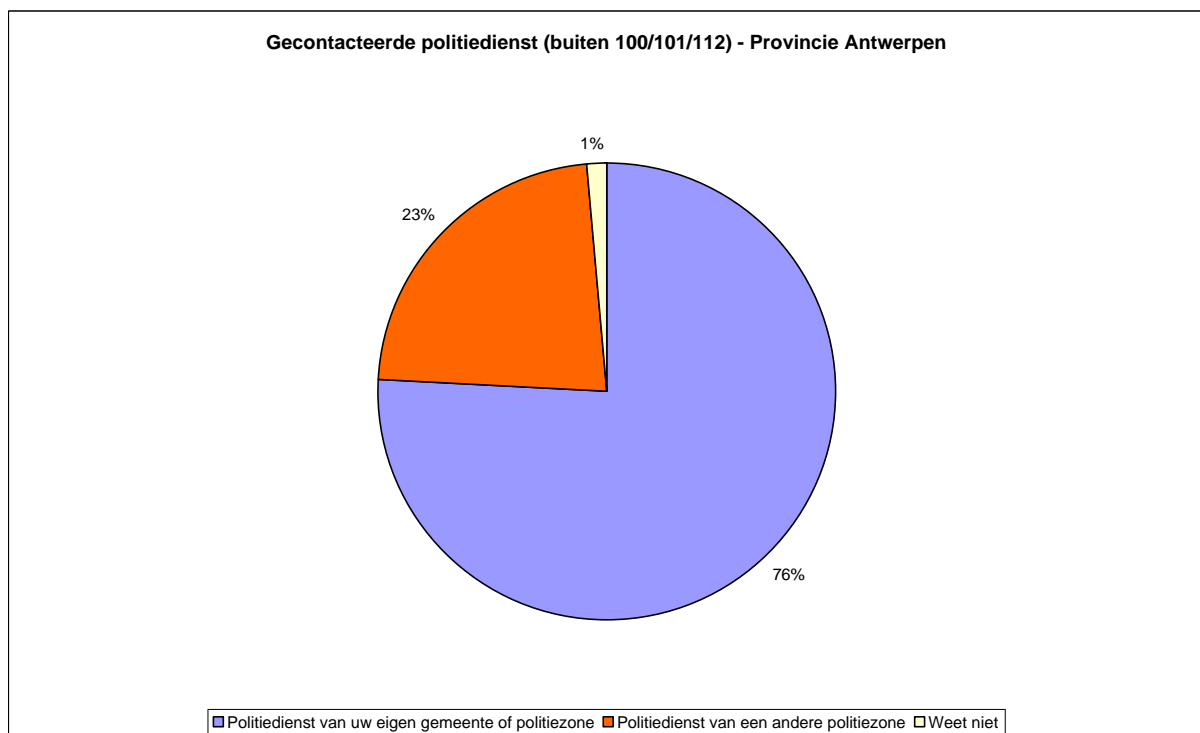

Fig.: Gecontacteerde politiedienst (met uitzondering van 100/101/112) bij het laatste delict in de provincie Antwerpen (tabel VG 1st A.).

5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact

Met betrekking tot de globale tevredenheid van de slachtoffers over het contact met de politie in het kader van het laatste slachtofferschap, stellen we vast dat dit over het algemeen vaker als positief wordt ervaren (55% is tevreden of zeer tevreden) dan als negatief (27% is ontevreden of zeer ontevreden) in de provincie Antwerpen.

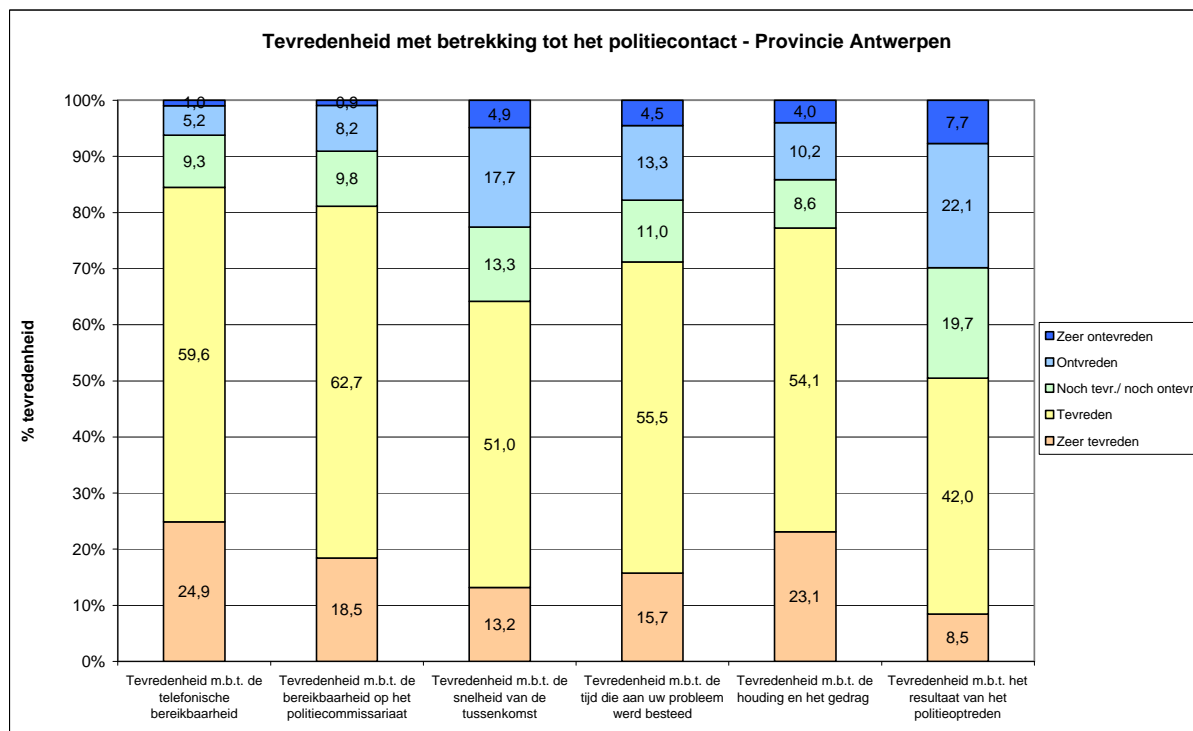

Fig. : Tevredenheid m.b.t. het politiecontact in 2006 (Tabellen VG lst B.2. t/m B.7.)

Personen die contact hebben gehad met de politiediensten naar aanleiding van hun (laatst overkomen) slachtofferschap zijn voornamelijk tevreden over de telefonische bereikbaarheid (84,5% is tevreden tot zeer tevreden), de bereikbaarheid op het politiecommissariaat (81% is hierover tevreden tot zeer tevreden) en de houding en het gedrag van de politie (77% is tevreden tot zeer tevreden hierover) in de provincie Antwerpen.

Ook over de andere politieoptredens in het kader van het slachtofferschap zijn de respondenten (zeer) tevreden, zij het in iets mindere mate: de tijd die aan hun probleem werd besteed (71%), de snelheid van de tussenkomst (64%) en het resultaat van het politieoptreden (50,5%). Daarentegen was 30% van de respondenten (zeer) ontevreden over het uiteindelijke resultaat.

In vergelijking met het federale niveau zijn de respondenten in de provincie Antwerpen iets meer tevreden over de telefonische bereikbaarheid (84,5% in de provincie Antwerpen versus 79% op federaal niveau zijn tevreden of zeer tevreden).

Globaal gezien ligt de tevredenheid in de provincie Antwerpen en op federaal niveau ongeveer gelijk.

Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap

De Veiligheidsmonitor omvat ook vragen die handelen over het politieel functioneren in het algemeen. De vragen hebben betrekking op

- de globale waardering van de bevolking ten opzichte van het politiewerk in België
- de globale waardering (alsook de relatieve voor bepaalde aspecten) van de bevolking ten opzichte van het politiewerk van de gemeente
- de kwaliteiten van het politiepersoneel
- het belang en de kwaliteit van het werk besteed aan de verschillende taken tijdens de politiediensten

6.1. Frequentie en aard van de contacten

Het percentage burgers, dat tijdens de afgelopen 12 maanden buiten het kader van een misdrijf contact heeft gehad met politiediensten in de provincie Antwerpen, bedraagt 28%. Het betreft in 84% van de gevallen een contact met de politie van de eigen gemeente of politiezone.

6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten

Ongeveer 75% van de inwoners van de provincie Antwerpen verklaart tevreden of zeer tevreden te zijn over het laatste contact met de politiediensten.

Bij opsplitsing van het politieoptreden naar diverse aspecten ervan, blijkt 79% van de respondenten (zeer) tevreden te zijn over de beschikbaarheid en bereikbaarheid van de politiedienst, 78% is (zeer) tevreden over de houding en het gedrag en 69% is (zeer) tevreden over het resultaat van de politietussenkomst.

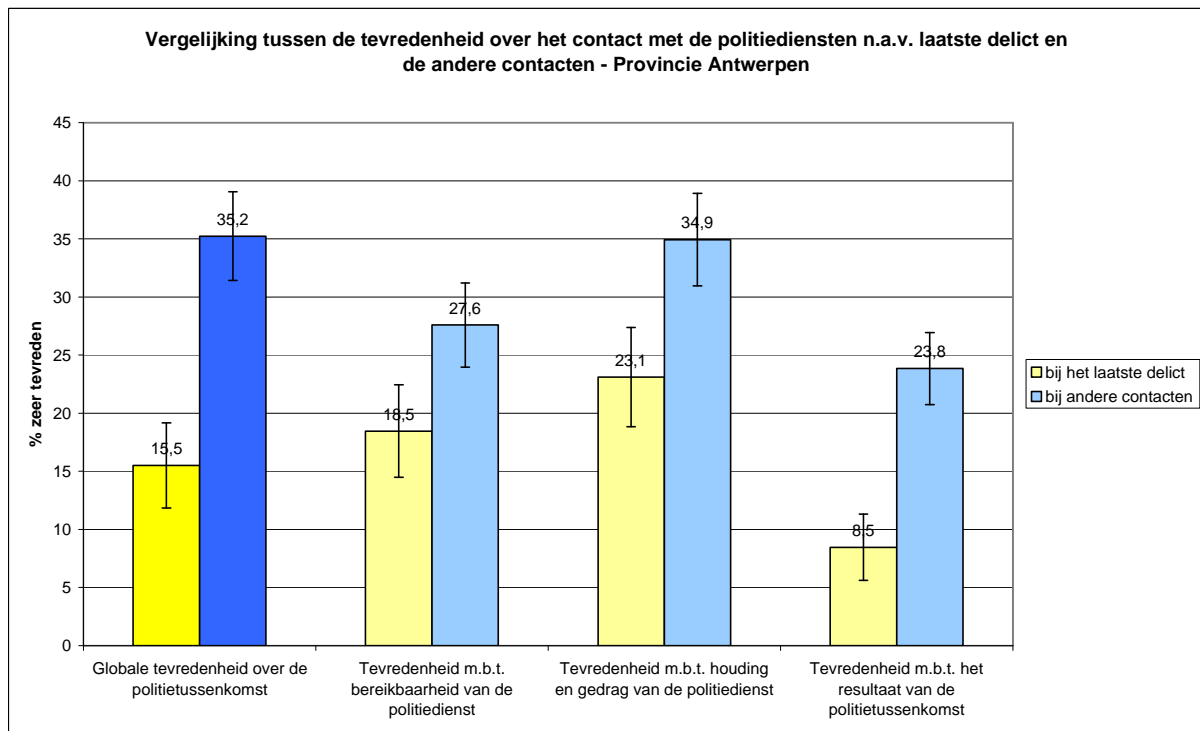

Fig. : Vergelijking tussen de tevredenheid over het contact met de politiediensten n.a.v. laatste delict en de andere contacten in de provincie Antwerpen (in 2006) (Tabellen VG lst B.1., VG and C.1., VG lst B.3., VG and C.2., VG lst B.6., VG and C.3., VG lst B.7., VG and C.4.).

Met betrekking tot de tevredenheid over het ‘contact met de politiediensten’ is er een significant verschil waarneembaar tussen slachtoffers van een delict en personen die om een andere reden contact hadden met de politie (administratieve handeling, vragen van de weg, bekeuring, ...). Globaal gezien zegt 35% van de burgers in de provincie Antwerpen zeer tevreden te zijn over het contact met de politie om andere redenen, terwijl het percentage naar 15,5% terugvalt, wanneer het gaat om een contact in het kader van slachtofferschap. Deze percentages zijn respectievelijk 35% en 16% op federaal niveau.

Dit verschil is het grootst met betrekking tot het resultaat van de politietussenkomst. Slachtoffers zijn hier significant minder zeer tevreden (8,5%) dan niet-slachtoffers (24%). Ook de tevredenheid met betrekking tot de beschikbaarheid en de bereikbaarheid van de politiedienst is sterk verschillend; van de slachtoffers is 18,5% zeer tevreden hierover, tegenover 28% van de niet-slachtoffers. Zowel de slachtoffers van een delict als de respondenten die om een andere reden met een politiedienst contact hadden, zijn het meest tevreden over de houding en het gedrag van de politiedienst. Niettemin is er tussen de twee groepen respondenten een significant verschil: 23% van de slachtoffers, ten opzichte van 35% van de niet-slachtoffers, geeft aan hierover zeer tevreden te zijn.

Hoofdstuk 7 : Politiefuncties

7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België

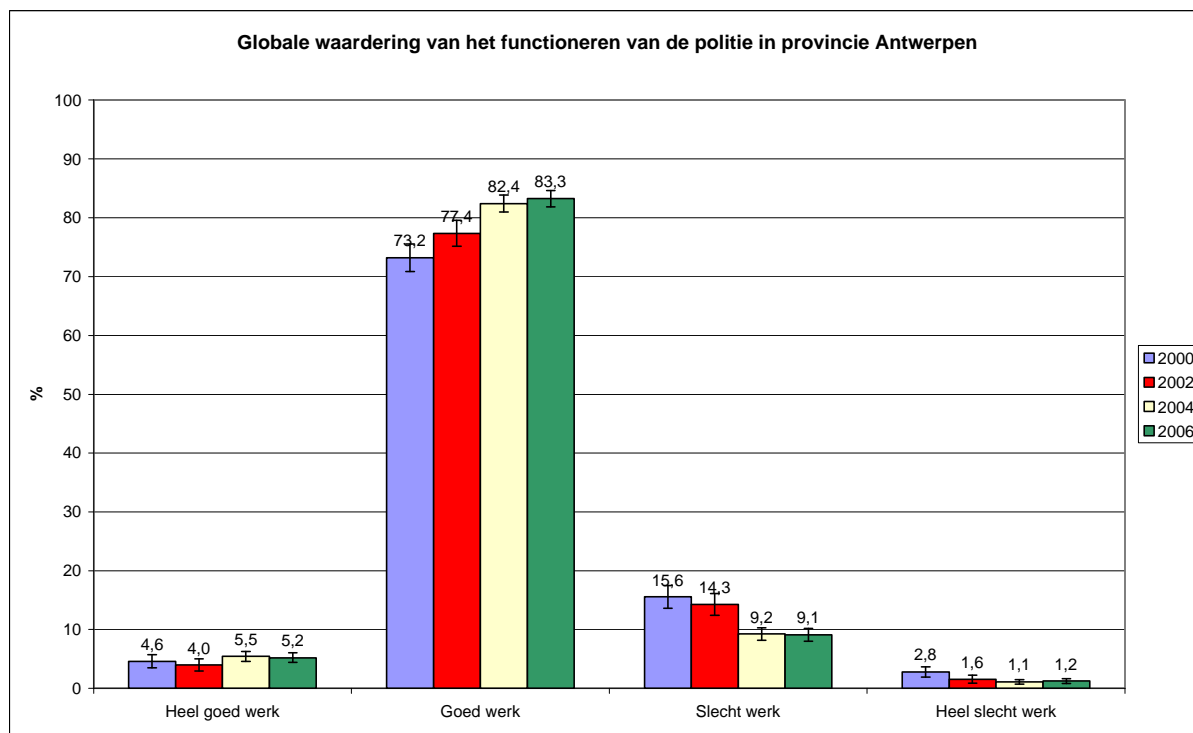

Fig. : Globale waardering van het functioneren van de politie in België in 2000, 2002, 2004 en 2006 (Tabel: VG pol A.1.). Dit deel werd pas in de vragenlijst van 2000 toegevoegd waardoor vergelijking niet mogelijk is met de jaren voor 2000.

Op federaal niveau meent het merendeel van de burgers – namelijk 87,5% – dat de politie goed (tot zeer goed) werk levert in België. De burgers die vinden dat de politiediensten slecht (tot zeer slecht) werk leveren in België vertegenwoordigen 10,5%. De overige 2% heeft hierover geen mening.

In de provincie Antwerpen meent 88,5% van de burgers dat de politie (zeer) goed werk levert. Dit resultaat situeert zich rond het federale percentage. 10% van de inwoners van de provincie Antwerpen is daarentegen van mening dat de politiediensten (zeer) slecht werken. Dit percentage komt eveneens ongeveer overeen met dat op het federale niveau.

Het aantal respondenten dat vindt dat de politie goed (of zeer goed) werkt, is vrij stabiel gebleven tussen 2004 en 2006 in de provincie Antwerpen; er is geen significant verschil (88% in 2004). Op langere termijn, sedert 2000, stelt men een significante toename vast van de waardering over het politiewerk bij de ondervraagde burgers: van 78% in 2000 naar 88,5% in 2006. Aan de andere kant is het percentage inwoners van de provincie Antwerpen die van mening zijn dat de politie slecht (of zeer slecht) werk levert, gedaald van 18% in 2000 naar 10% in 2006.

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :

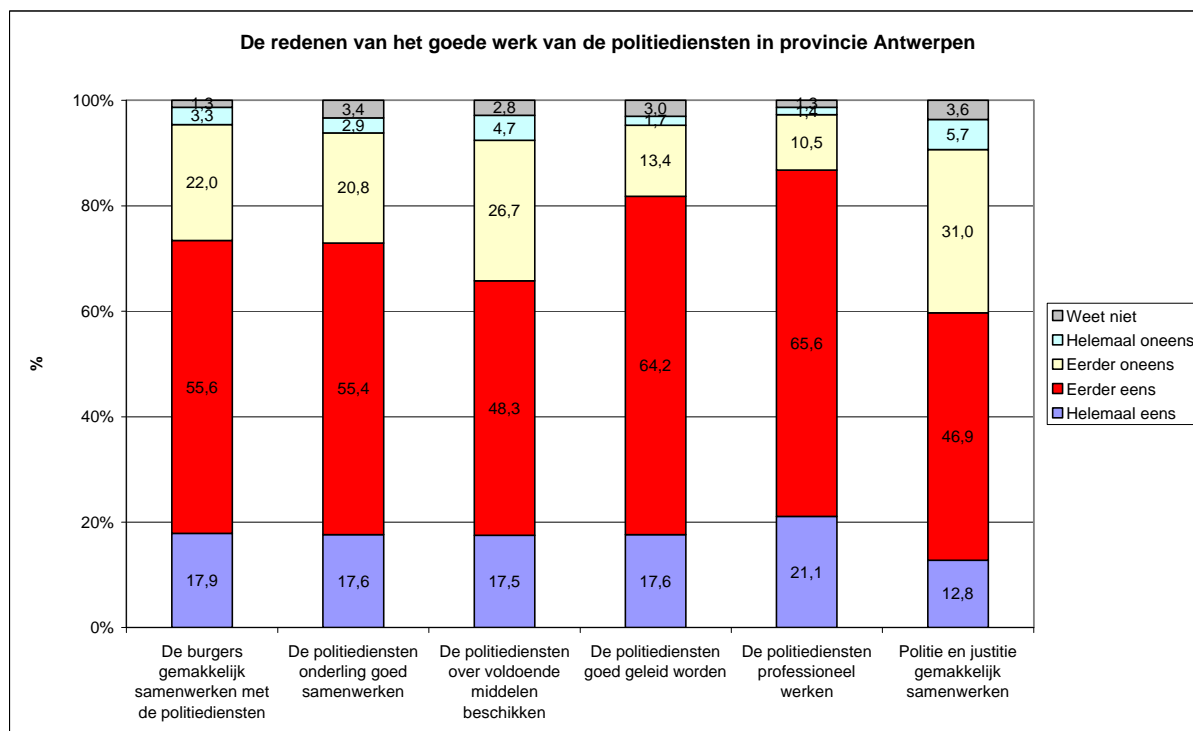

Fig. : De redenen van het goede werk van de politiediensten in 2006 (Tabellen: VG pol A.2.1. t/m VG pol A.2.6.).

Voor de meerderheid van de inwoners van de provincie Antwerpen is het feit dat de politiediensten goed werk leveren, te wijten aan hun professionalisme (87% is helemaal akkoord of akkoord) en aan de goede leiding van de diensten (82%). In iets mindere mate duiden zij de goede samenwerking met de burgers (73,5%) en tussen de politiediensten (73%) aan.

De inwoners van de provincie Antwerpen die vinden dat de politie goed werk verricht, blijven verdeeld over de andere aangeboden redenen voor de kwaliteit van het politiewerk. Zo is 66% van de bevolking het er (helemaal) over eens dat de politie over voldoende middelen beschikt. Tenslotte blijkt dat 60% van de bevolking vindt dat de samenwerking Politie/Justitie bijdraagt tot de kwaliteit van het werk. Dit laatstgenoemde percentage ligt significant lager dan het federale (64%). Aan de andere kant scoren volgende categorieën vergeleken met de federale cijfers, significant hoger in de provincie Antwerpen: het ter beschikking hebben van voldoende middelen (66% in de provincie versus 62% federaal) en het feit dat de politiediensten goed geleid worden (82% versus 79%).

7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :

Aan de bevroegde personen die antwoordden dat ze van mening waren dat de politiediensten slecht tot zeer slecht werkten, werd gevraagd wat hiervoor de redenen waren.

De voornaamste redenen die de burgers die deelnamen aan de federale enquête opgaven, waren: het feit dat Politie en Justitie niet goed samenwerken (76%), het onvoldoende professioneel werken van de politiediensten (73,5%) en de onvoldoende samenwerking tussen de politiediensten onderling (70%).

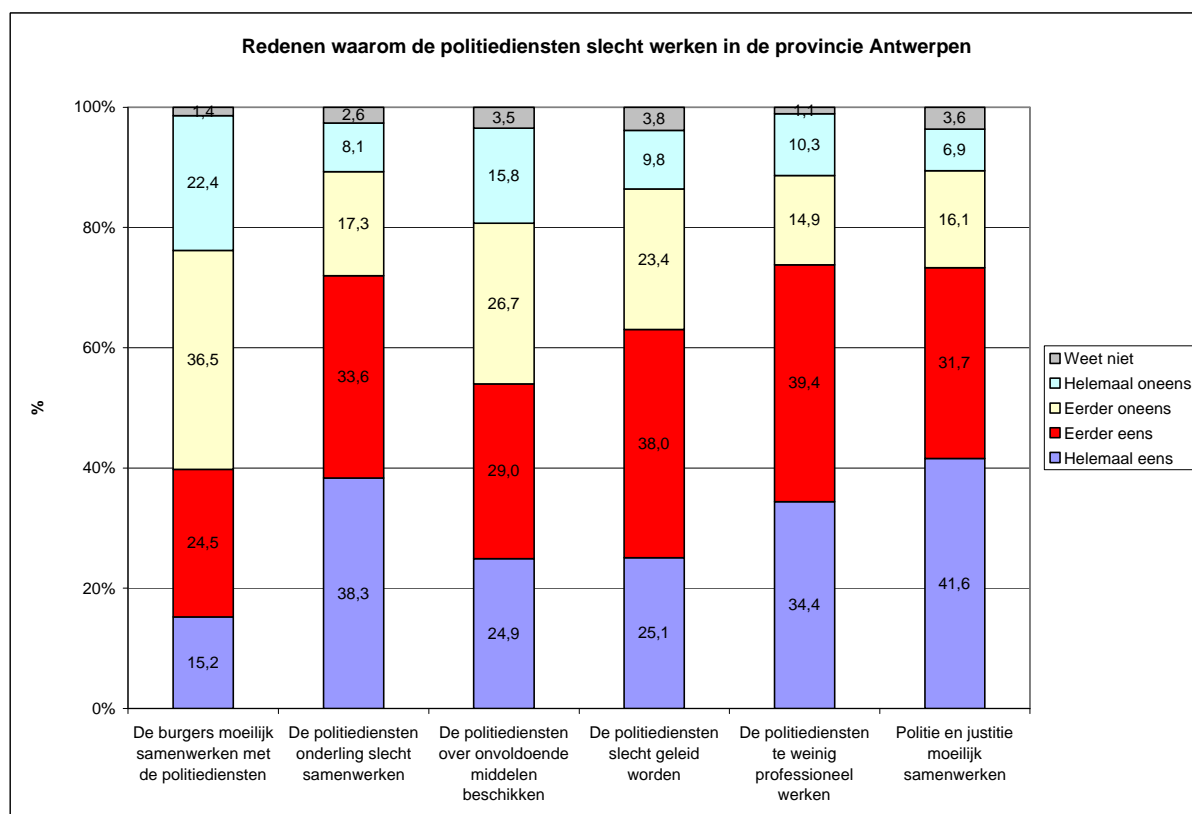

Fig.: De redenen van het slechte werk van de politiediensten in 2006 (Tabellen: VG pol A.3.1. t/m VG pol A.3.6.).

De drie voornaamste redenen, genoemd op het federale niveau, worden eveneens door de inwoners van de provincie Antwerpen als de drie belangrijkste redenen voor de slechte kwaliteit van het politiewerk genoemd. Zo is 73% van oordeel dat Politie en Justitie onvoldoende samenwerken. 74% van de respondenten in de provincie Antwerpen meent dat de politiediensten te weinig professioneel werken. Tenslotte wijt 72% van de inwoners van deze provincie, die van mening zijn dat de politie slecht werk levert, dit aan de onvoldoende samenwerking tussen de politiediensten onderling. Over de overige items was men iets minder eensgezind; zij werden in minder dan 70% van de gevallen genoemd.

De percentages in Antwerpen verschillen niet op significante wijze van de federale resultaten, tenzij voor de samenwerking van de burgers met de politie; in Antwerpen wordt dit significant minder aangeduid als reden voor het slechte werk van de politie dan op federaal niveau (40% versus 46%).

7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep

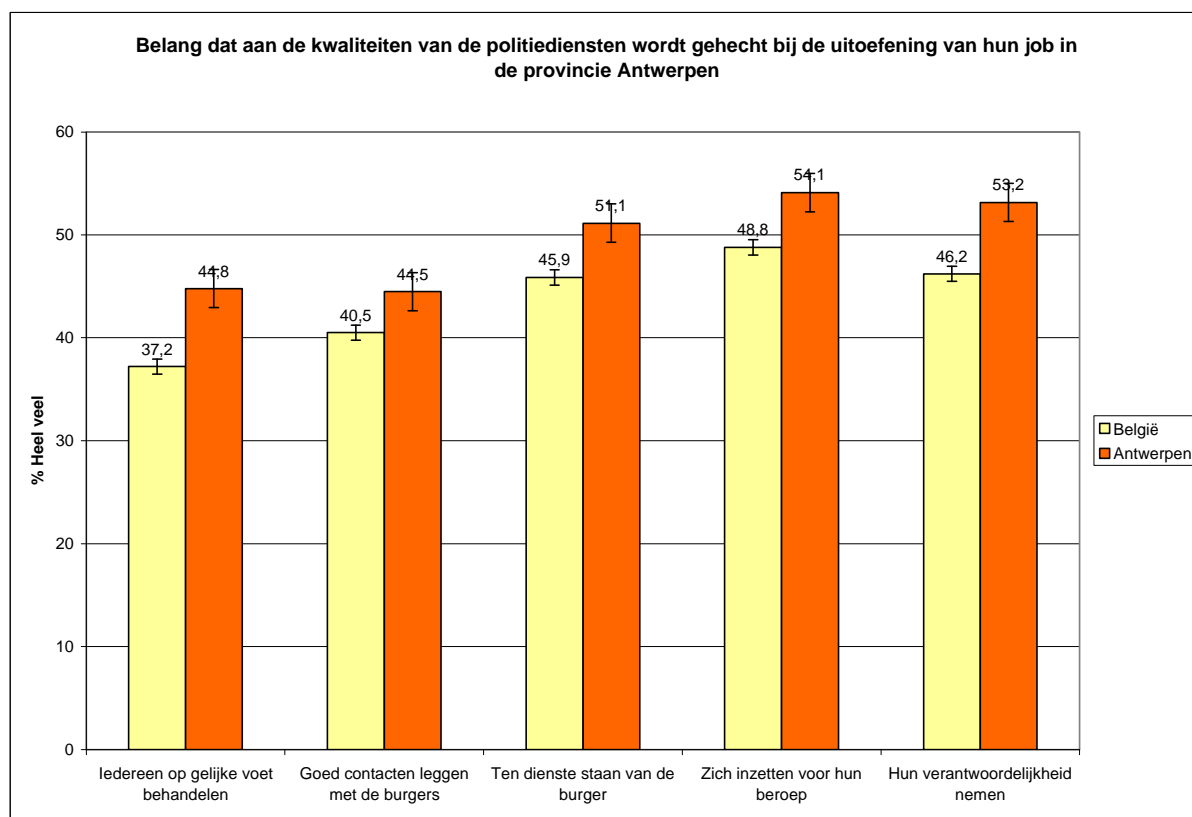

Fig. : De kwaliteiten van de politie, erkend tijdens de uitoefening van hun beroep in de provincie Antwerpen in 2006 (*helemaal eens*). De behandeling van de burgers. (Tabellen: VG pol C.1., VG pol C.2., VG pol C.3., VG pol C.4., VG pol C.5.).

De inzet voor hun beroep, het verantwoordelijkheidsgevoel en de dienst naar de burger toe worden door iets meer of ongeveer de helft van de ondervraagde burgers in de provincie Antwerpen geheel erkend.

Iets minder dan de helft van de burgers in deze provincie is het er helemaal mee eens dat de politiediensten veel belang hechten aan het op gelijke voet behandelen van de burgers, ongeacht de nationaliteit, religie, sociaal statuut of geslacht en het leggen van goede contacten met de burgers en dat dit tot uitdrukking gebracht wordt door de politie tijdens de uitoefening van haar werk.

In vergelijking met het federale niveau worden de genoemde kwaliteiten door de burgers in de provincie Antwerpen meer positief omschreven. Voor alle categorieën wordt in meerdere mate geheel erkend dat de politieambtenaren er veel belang aan hechten en dit voor iedere categorie op significante wijze.

7.5. Waardering van de verschillende politietaken

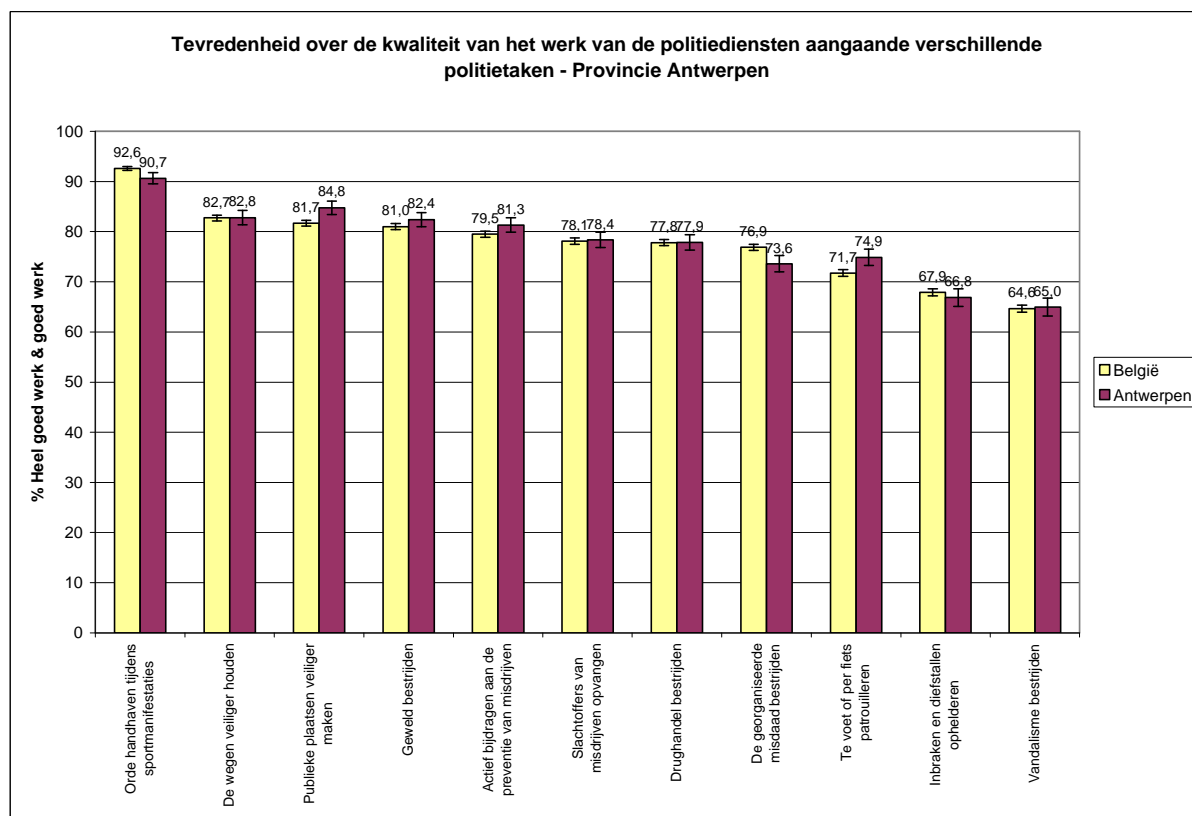

Fig. : de belangrijkheid van de verschillende politietaken volgens de burgers in 2006 in de provincie Antwerpen (Tabellen: VG pol D.1., VG pol D.2., VG pol D.3., VG pol D.4., VG pol D.5., VG pol D.6., VG pol D.7., VG pol D.8., VG pol D.9., VG pol D.10., VG pol D.11.).

Wanneer de inwoners in de provincie Antwerpen gevraagd wordt of de politiediensten hun verschillende politietaken al dan niet correct vervullen, verkrijgt men het volgende resultaat. Ongeveer **91%** van de burgers is van mening dat de politiediensten (zeer) goed werk verrichten op het vlak van ordehandhaving tijdens sportmanifestaties. Dit is tevens de politietaken die het meest gewaardeerd wordt op federaal niveau, waar de score nog iets hoger ligt.

Zo'n **80% à 85%** vindt dat de politie (heel) goed werk levert op het gebied van het veiliger houden van de wegen, de publieke plaatsen veiliger maken, geweld bestrijden en actief bijdragen aan de preventie van misdrijven.

70% à 80% van de respondenten is van mening dat de politie (heel) goed werk levert inzake het opvangen van slachtoffers, het bestrijden van de georganiseerde misdaad en van de drughandel en het patrouilleren te voet of per fiets.

Het minst (ongeveer **65%**) vinden de mensen dat de politie (heel) goed werk levert betreffende het ophelderen van diefstallen en inbraken en het bestrijden van vandalisme.

Vergeleken met het federale niveau worden de verschillende politietaken in de provincie Antwerpen doorgaans evenzeer of soms eerder meer gewaardeerd. De goede beoordeling ligt significant hoger in de provincie voor: de publieke plaatsen veiliger maken, geweld bestrijden, actief bijdragen aan de preventie van misdrijven en patrouilleren te voet of per fiets. Twee politietaken krijgen van de inwoners van de provincie Antwerpen significant minder punten dan op federaal niveau: ordehandhaving tijdens sportmanifestaties – zoals reeds hierboven aangehaald – en het bestrijden van de georganiseerde misdaad.

7.6. De wijkagent

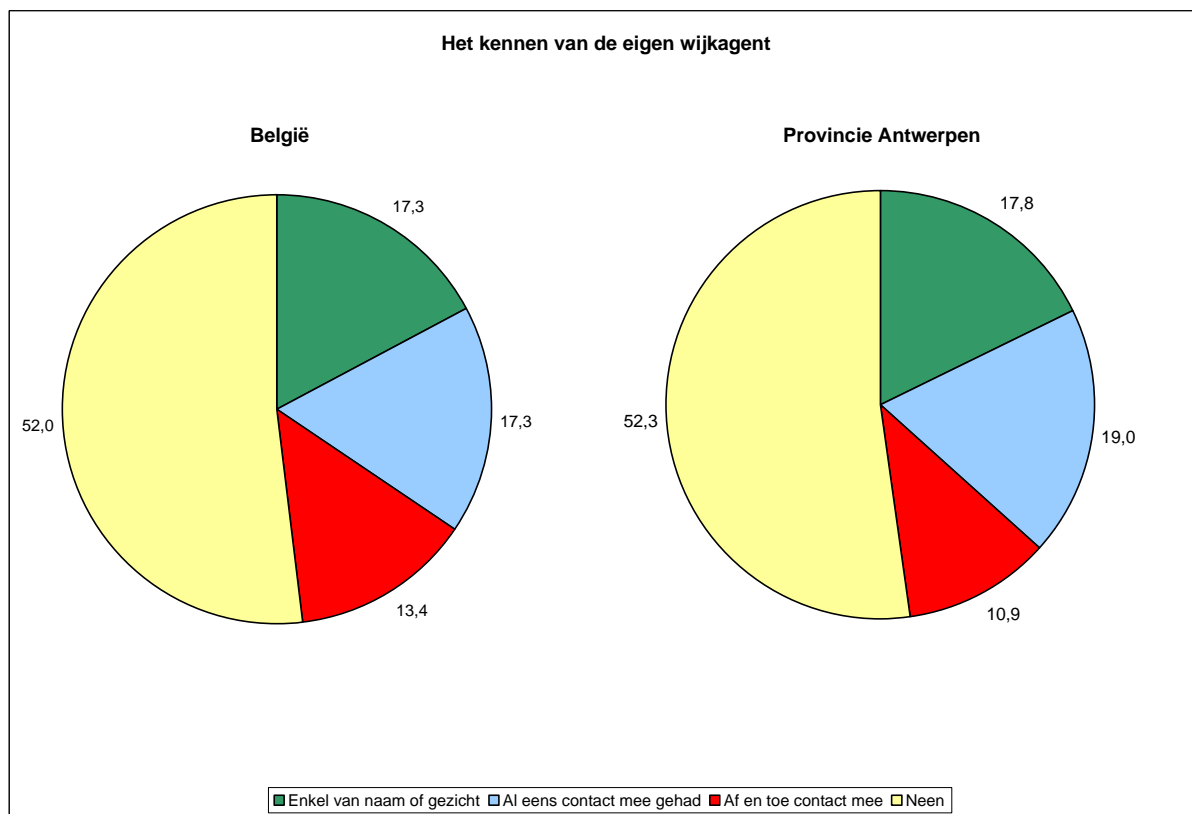
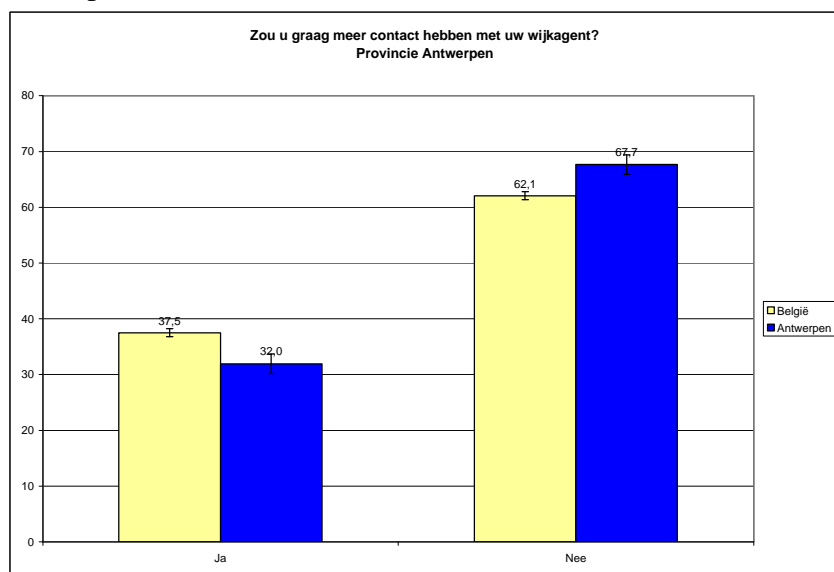

Fig. : Het kennen van de eigen wijkagent in 2006, in België en in de provincie Antwerpen (Tabel: VG pol E.1).

Meer dan de helft van de Belgische populatie verklaart de wijkagent niet te kennen (52%); dit zowel op federaal niveau als in de provincie Antwerpen. Niettemin zou 32% van de Antwerpse respondenten graag meer contact hebben met hun wijkagent. Deze vraag stijgt tot 37% op niveau van het land.

Van de respondenten in de provincie Antwerpen die reeds contact hebben gehad met hun wijkagent, kent 18% hem/haar van zien of naam, 19% heeft reeds contact gehad met hun wijkagent en slechts 11% heeft af en toe eens contact met zijn/haar wijkagent.

Fig.: De wens de wijkagent beter te kennen (Tabel:VG pol. E.2.)